Musikaliske
Galanterie Stycker.

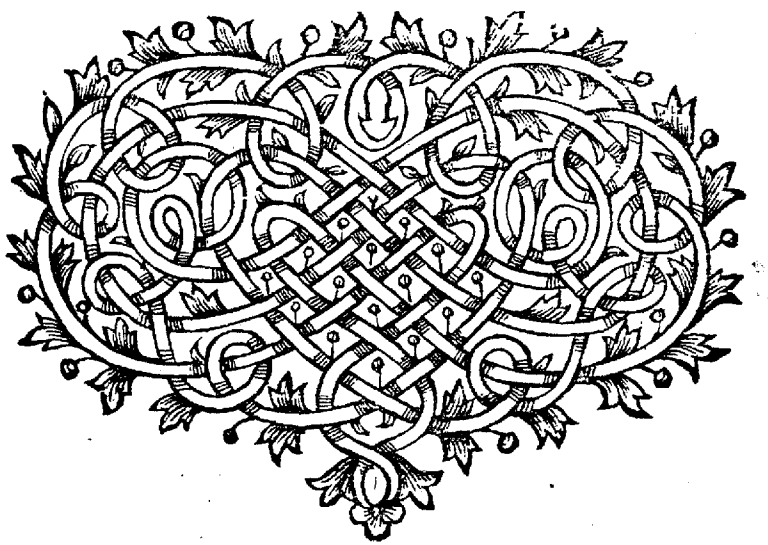

Kiøbenhavn, hos C. A. Thiele. 1753.

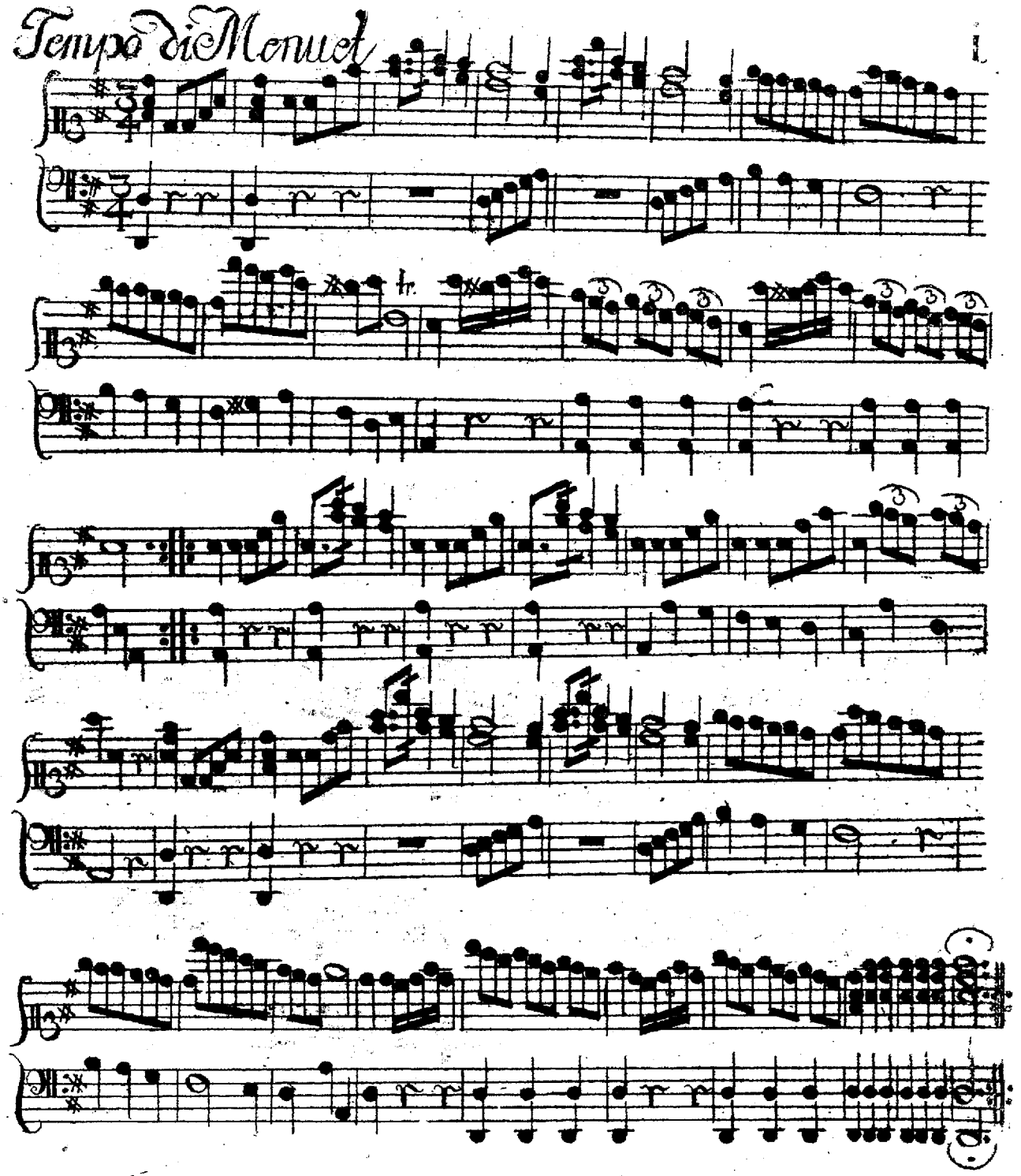
Tempo di Menuet
tr.

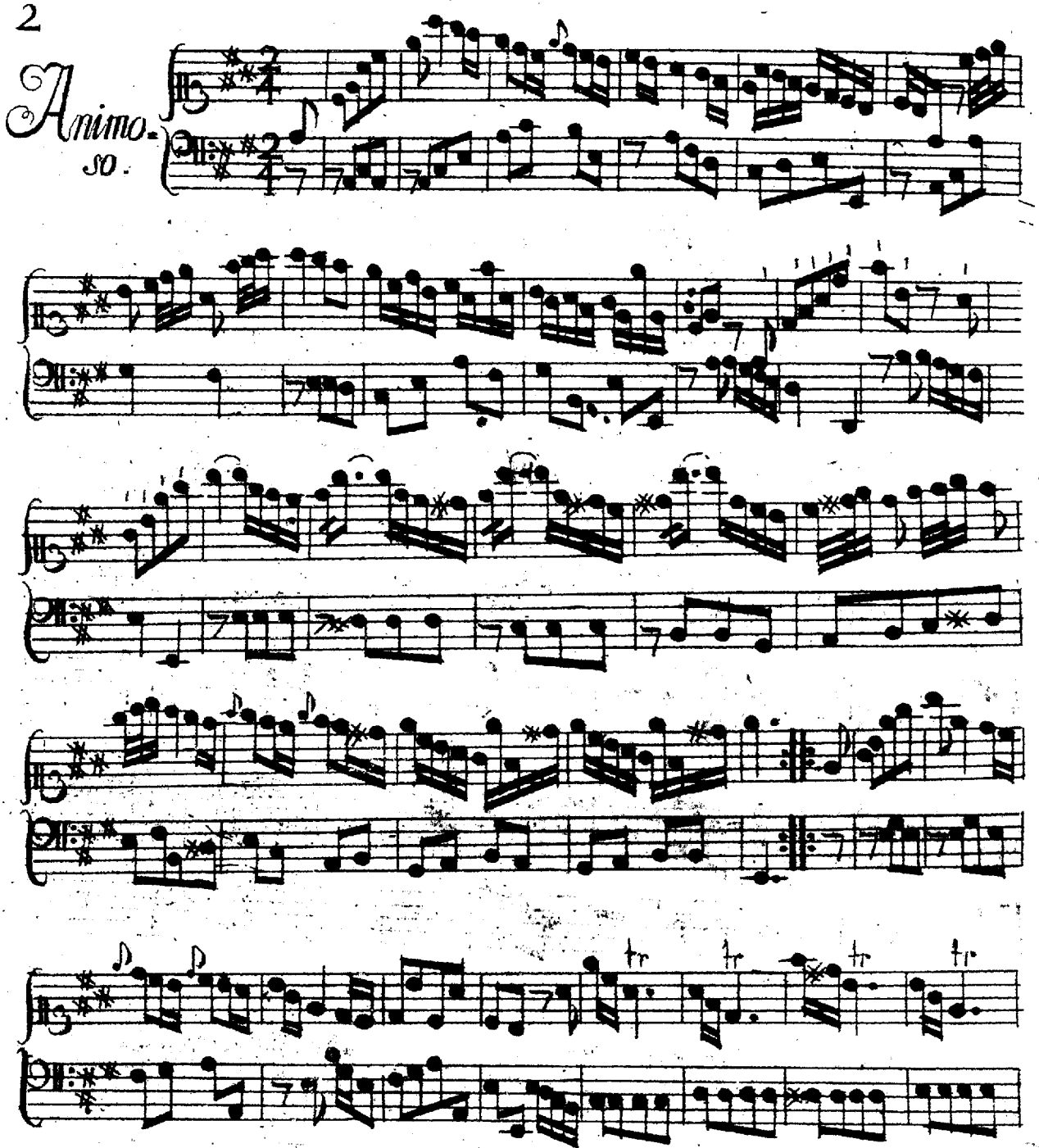

BIBLIOTECA REGIA TARNOVIENSIS

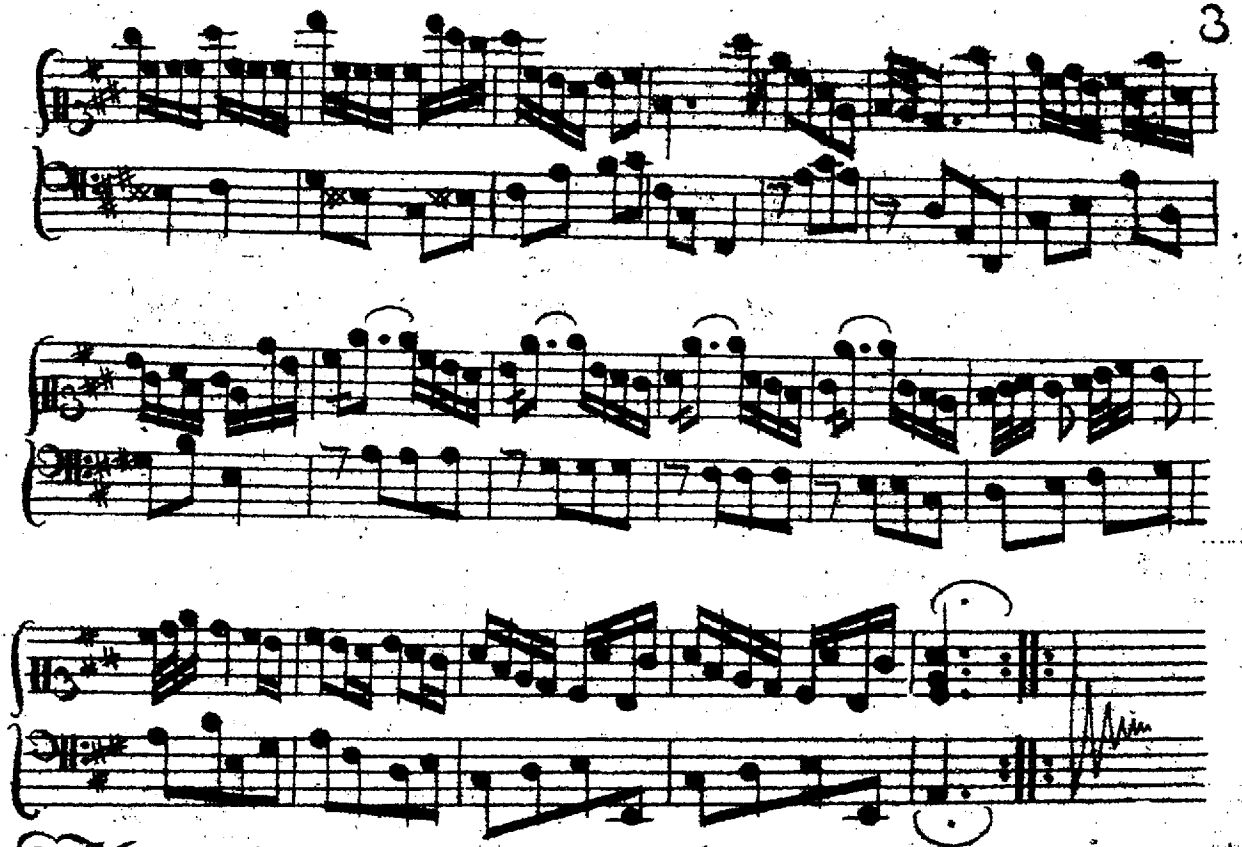

Menuet.

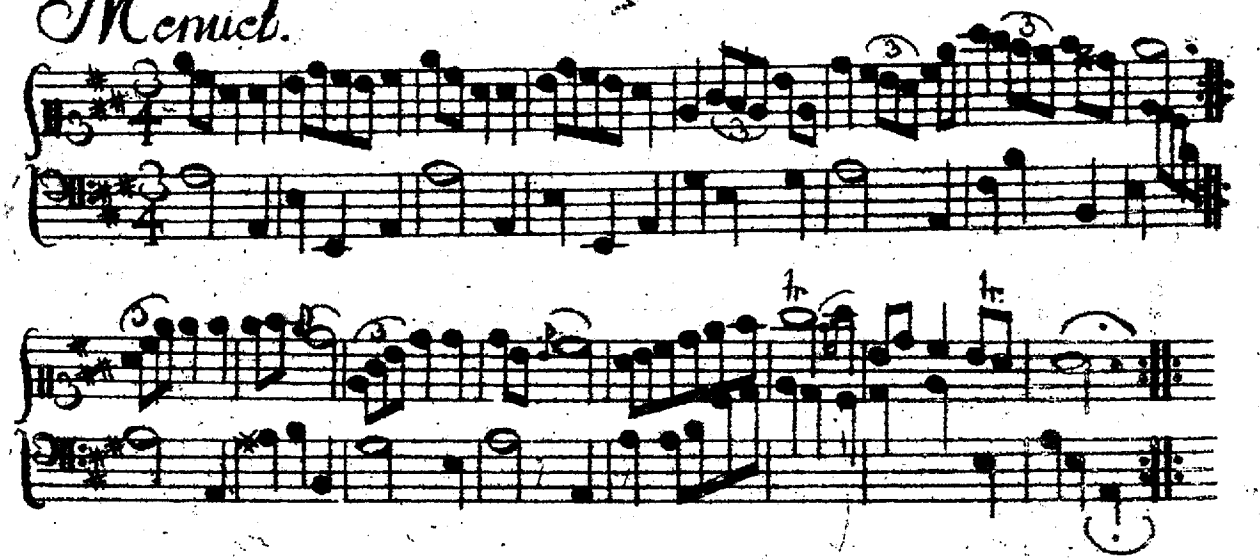

Ductto.

4 Largo assai.

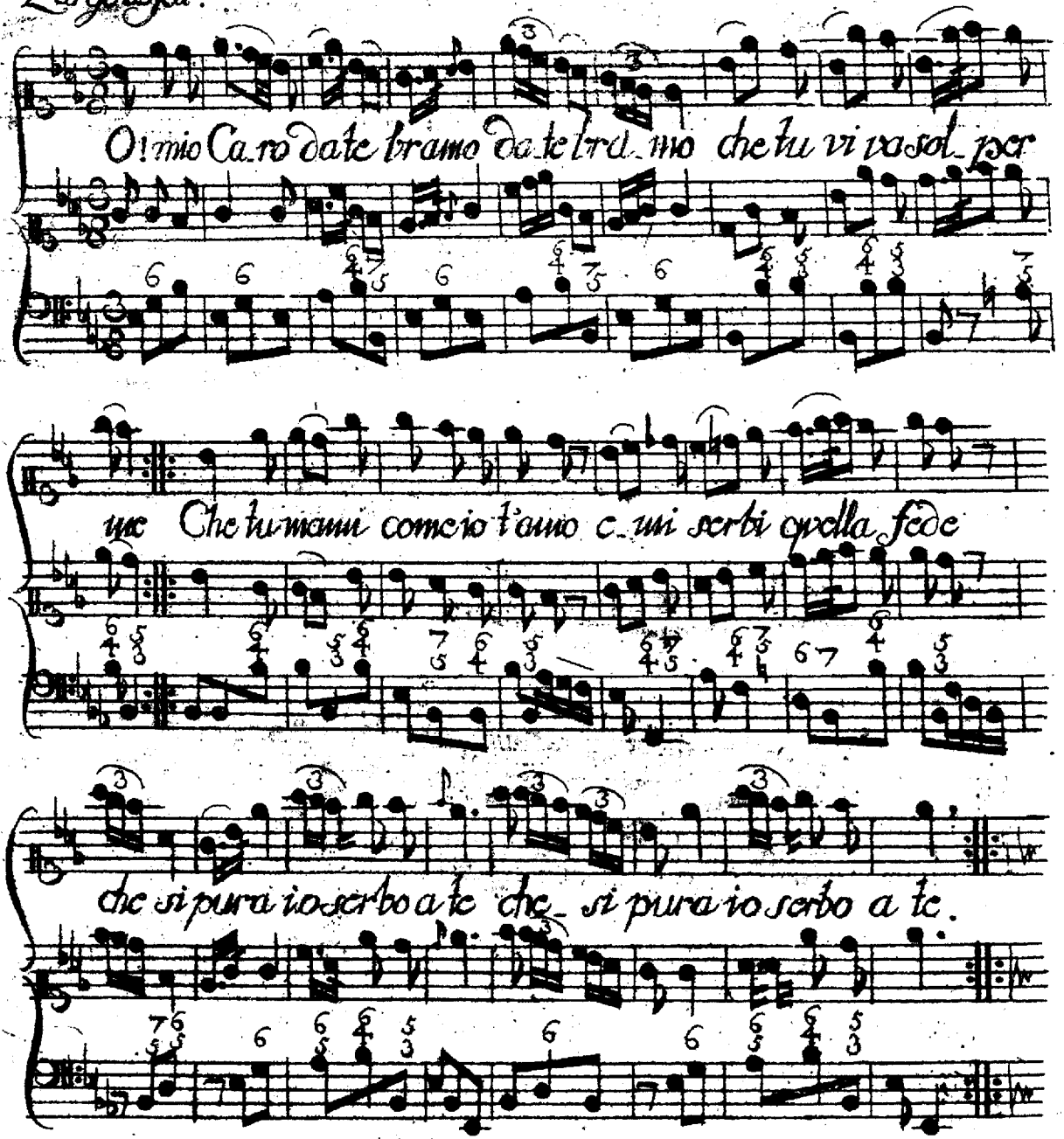

Duetto.

Tempo di Menuet.

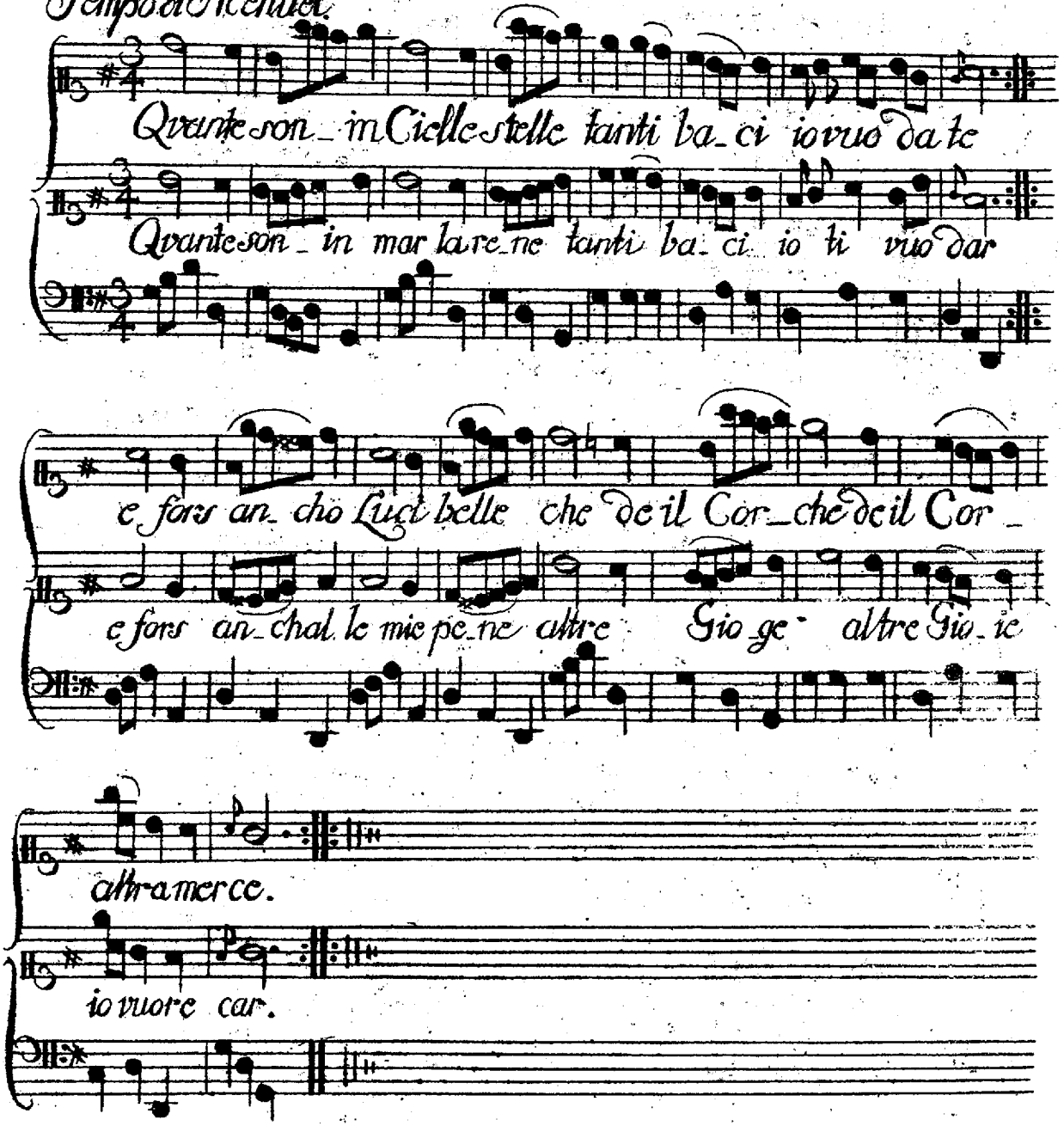

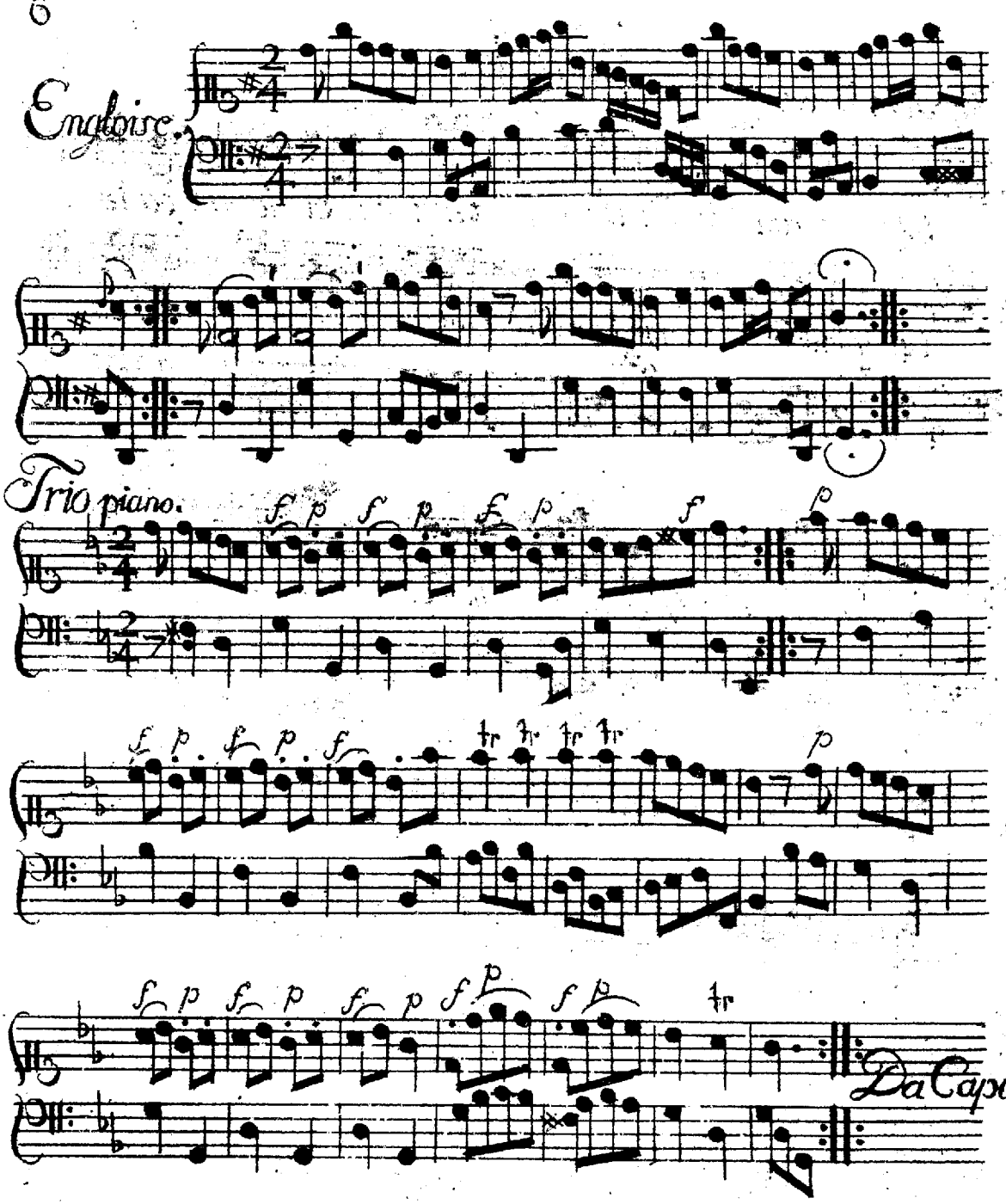
Englaise.
Trio
piano.
Da Capo.

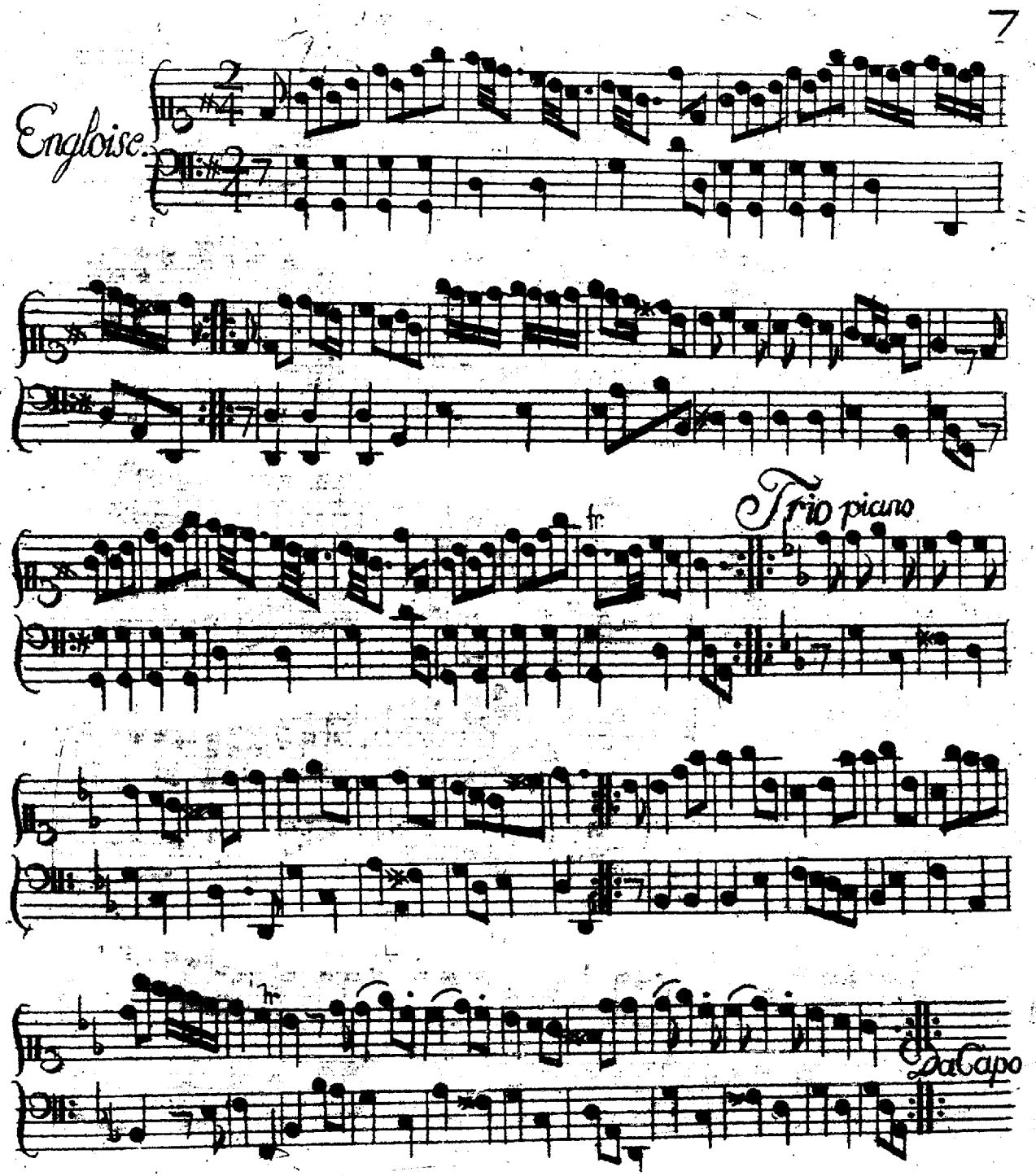
Engloise.
Trio piano
fr
fr
Da Capo

Allegro
ma non presto

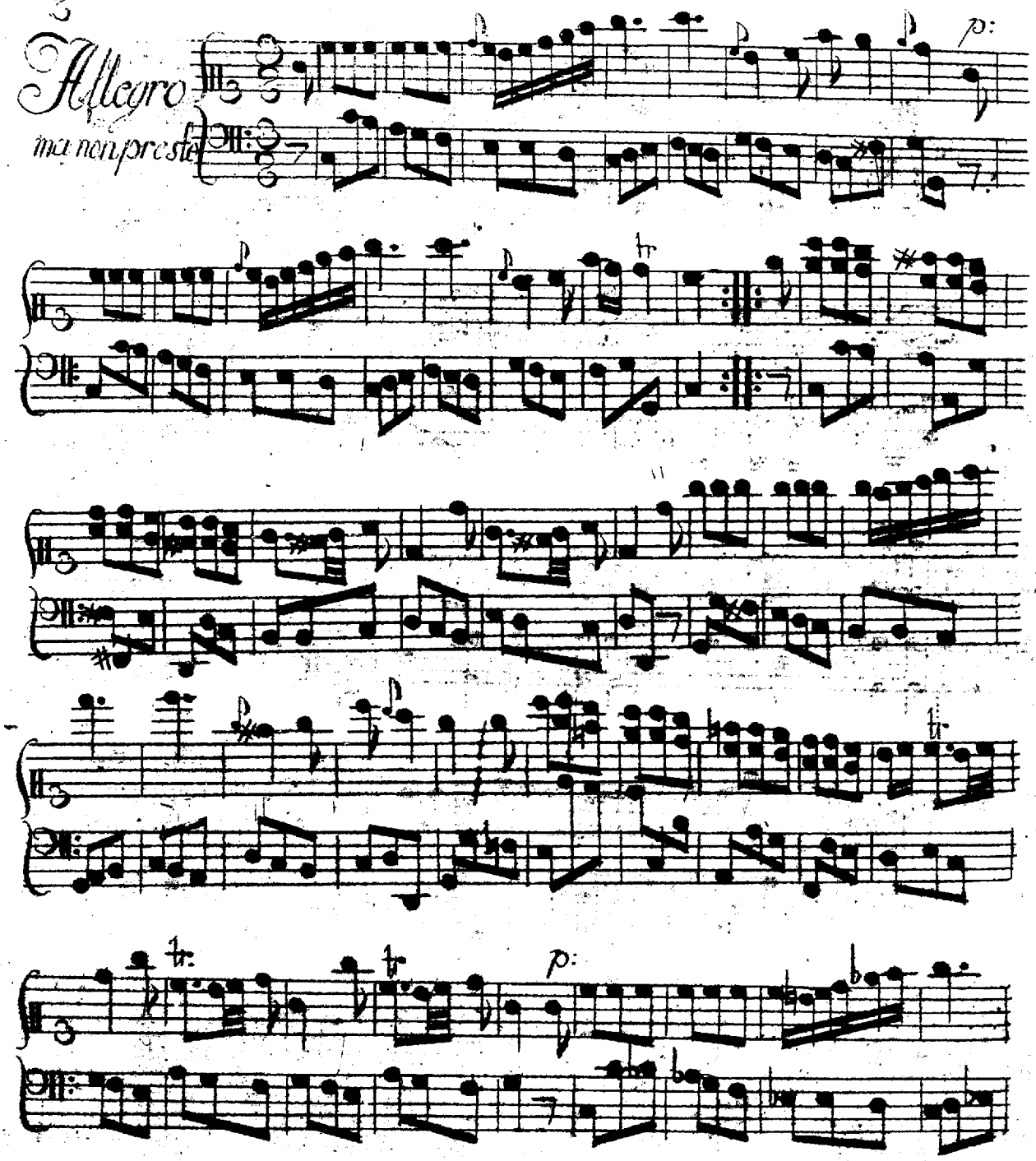

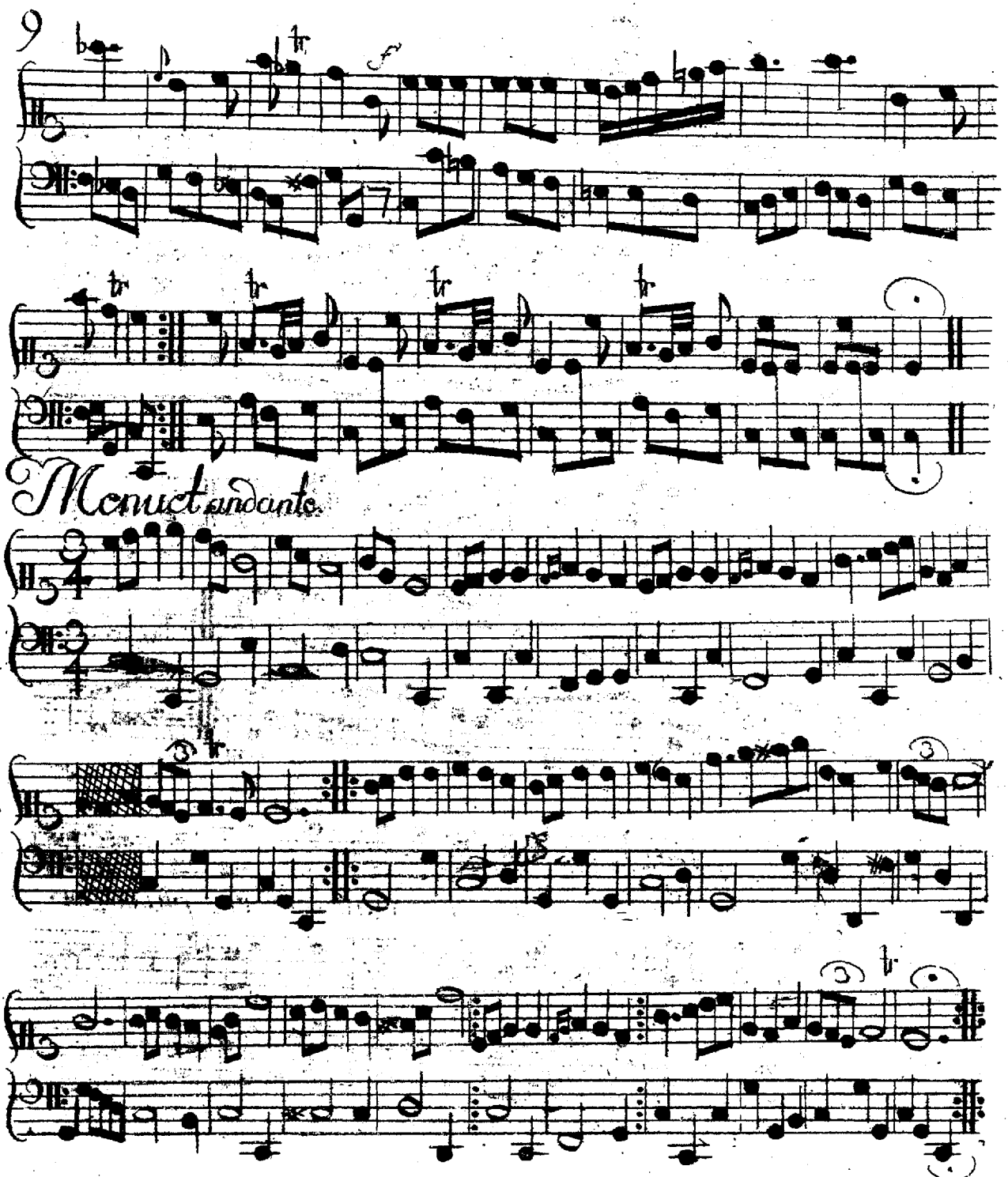
9
Menuet andante.

10

Ductto.

Allegro ameno.

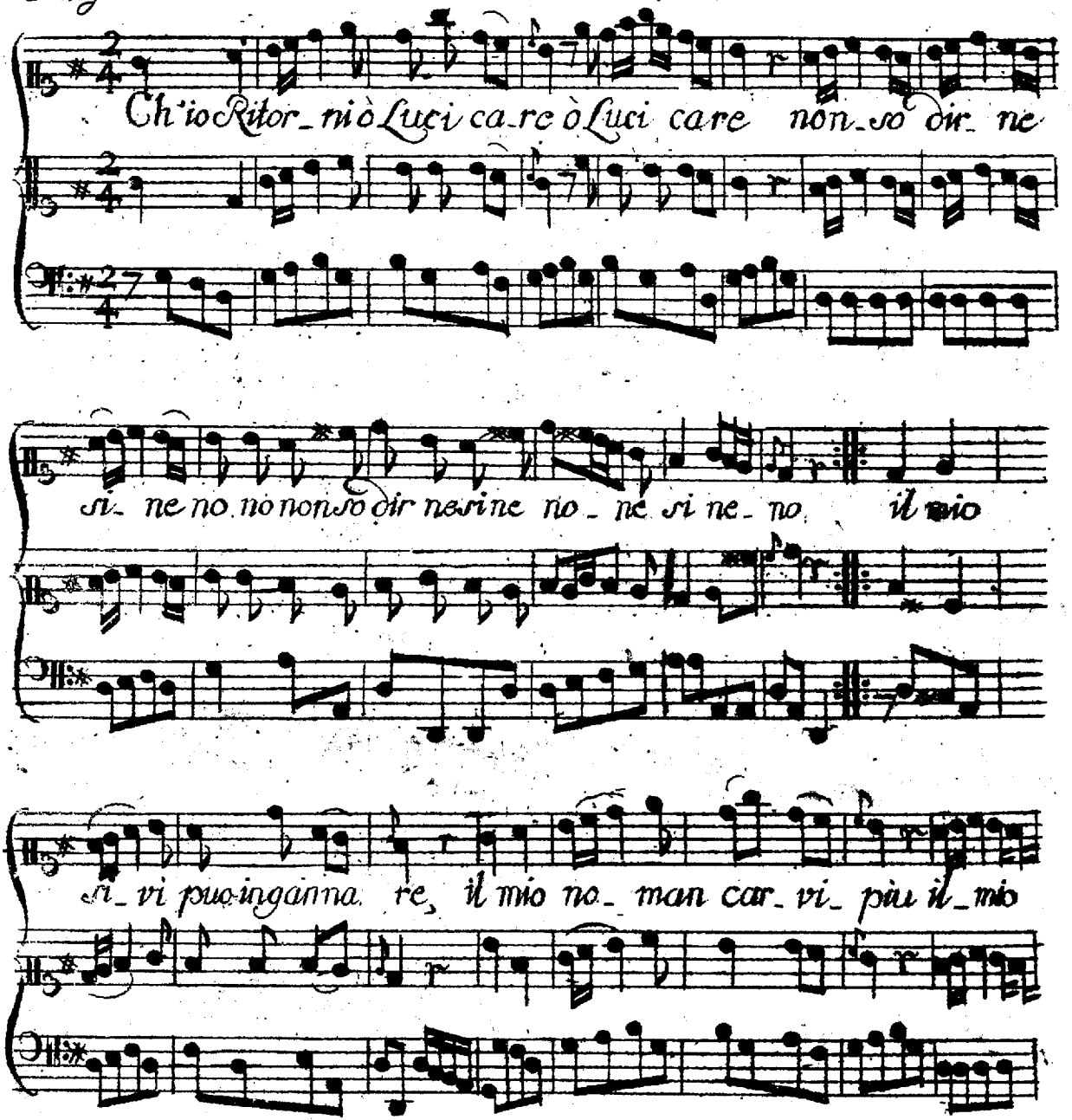

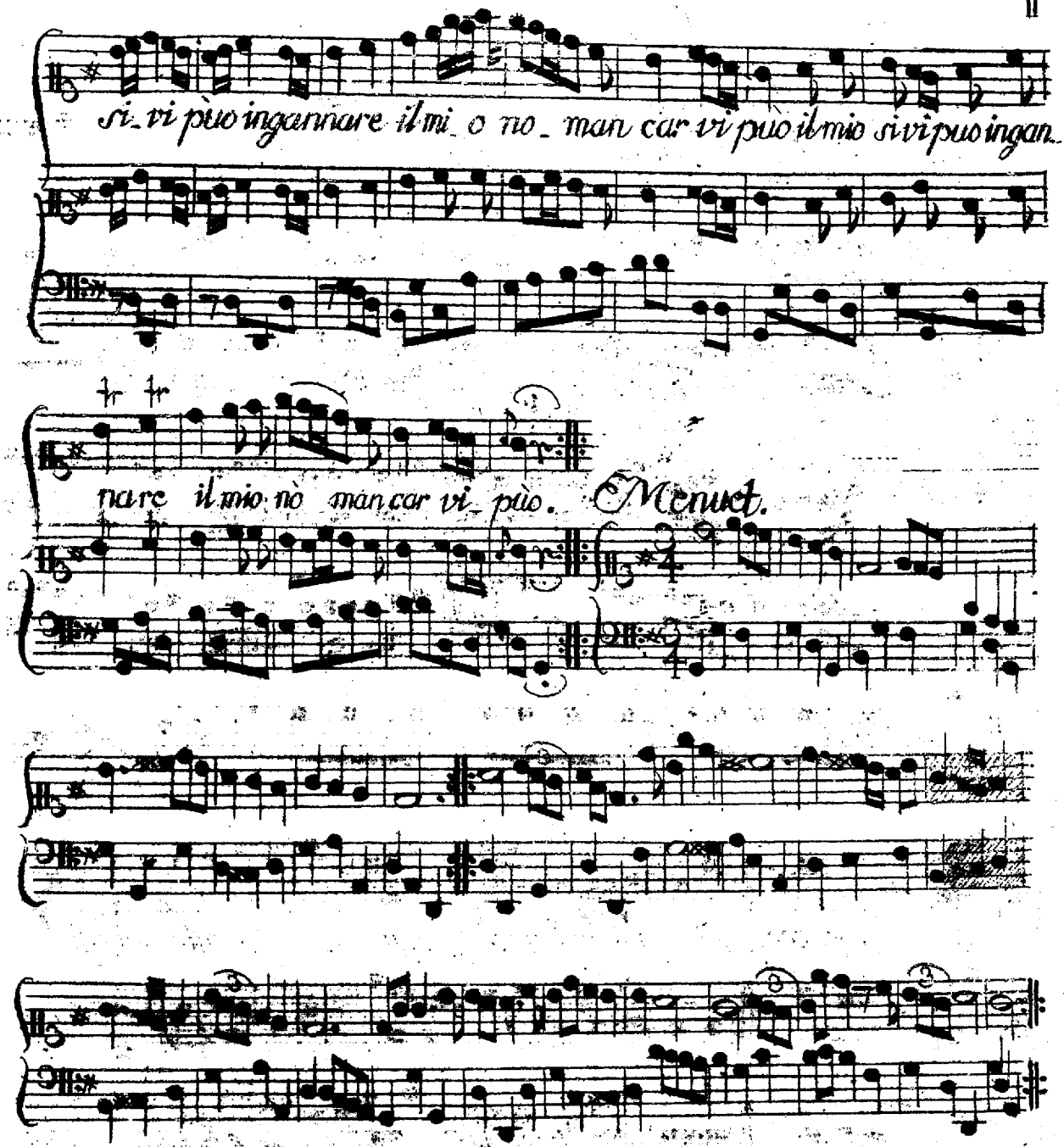
si_vi può ingannare il mi_ o no_ man car vi può il mio si vi può ingan_
nare il mio nò man car vi_ può.
Menuet.

12

Ductto.

Largo assai.

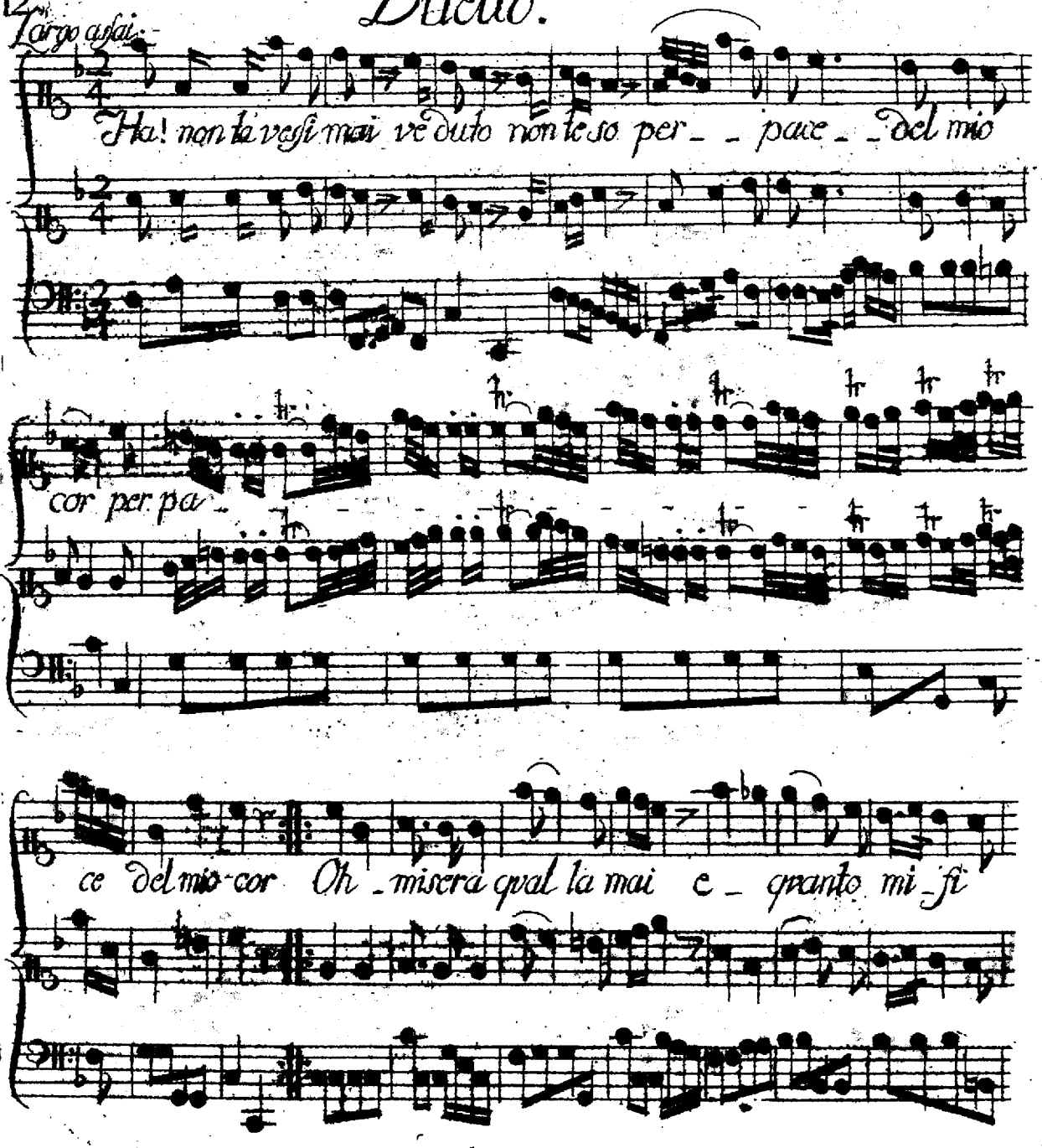

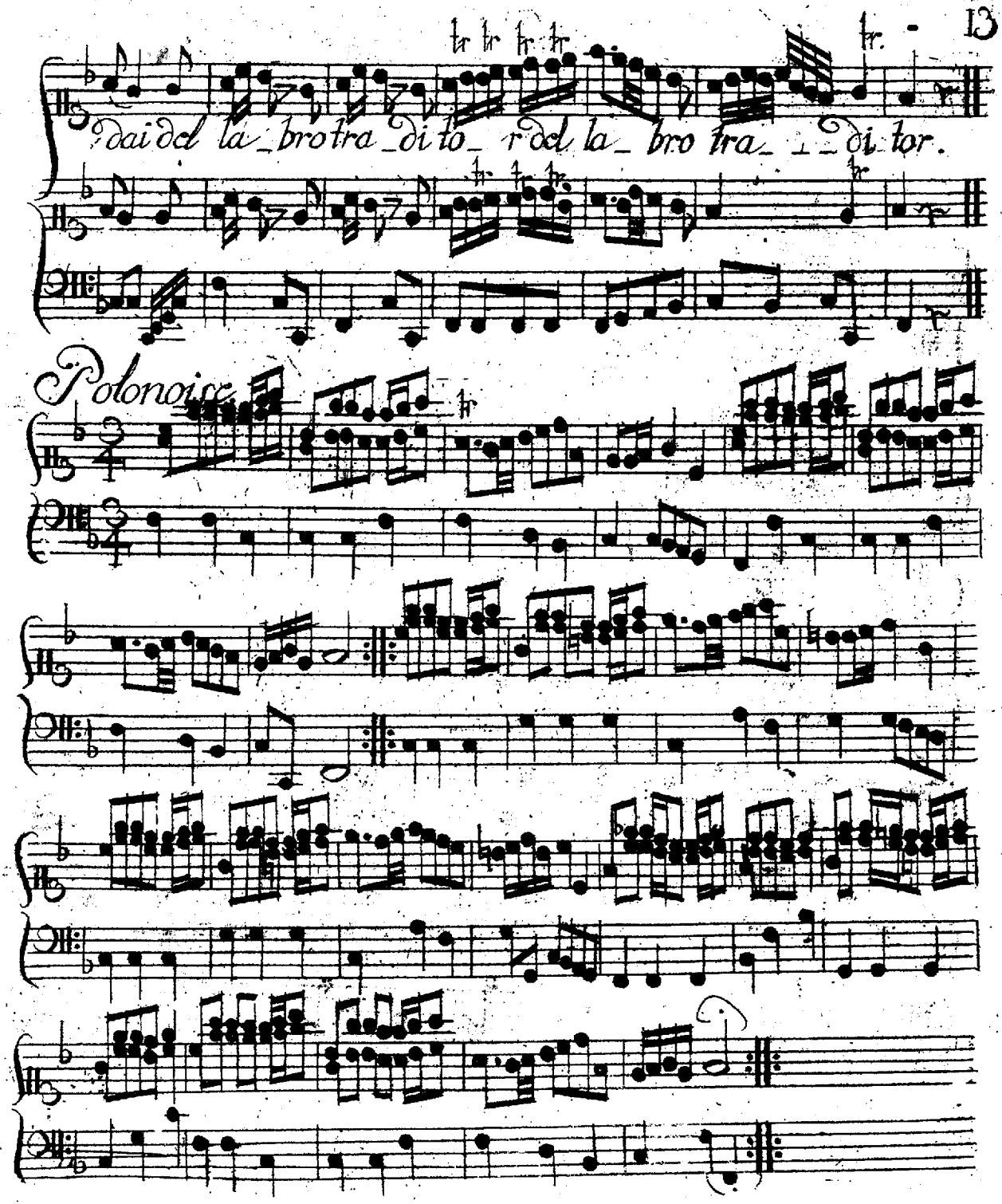
Polonoise

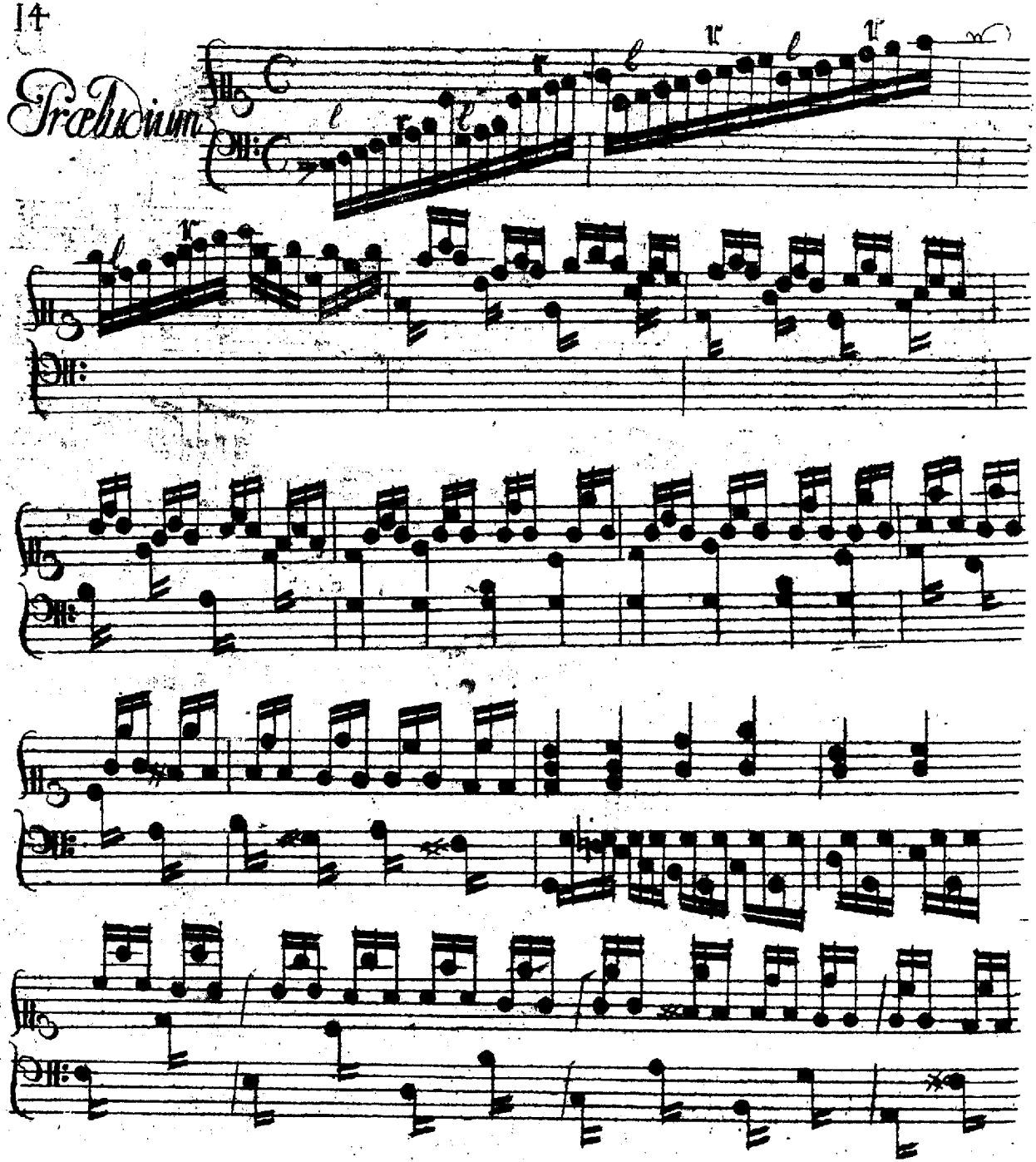
Præludium

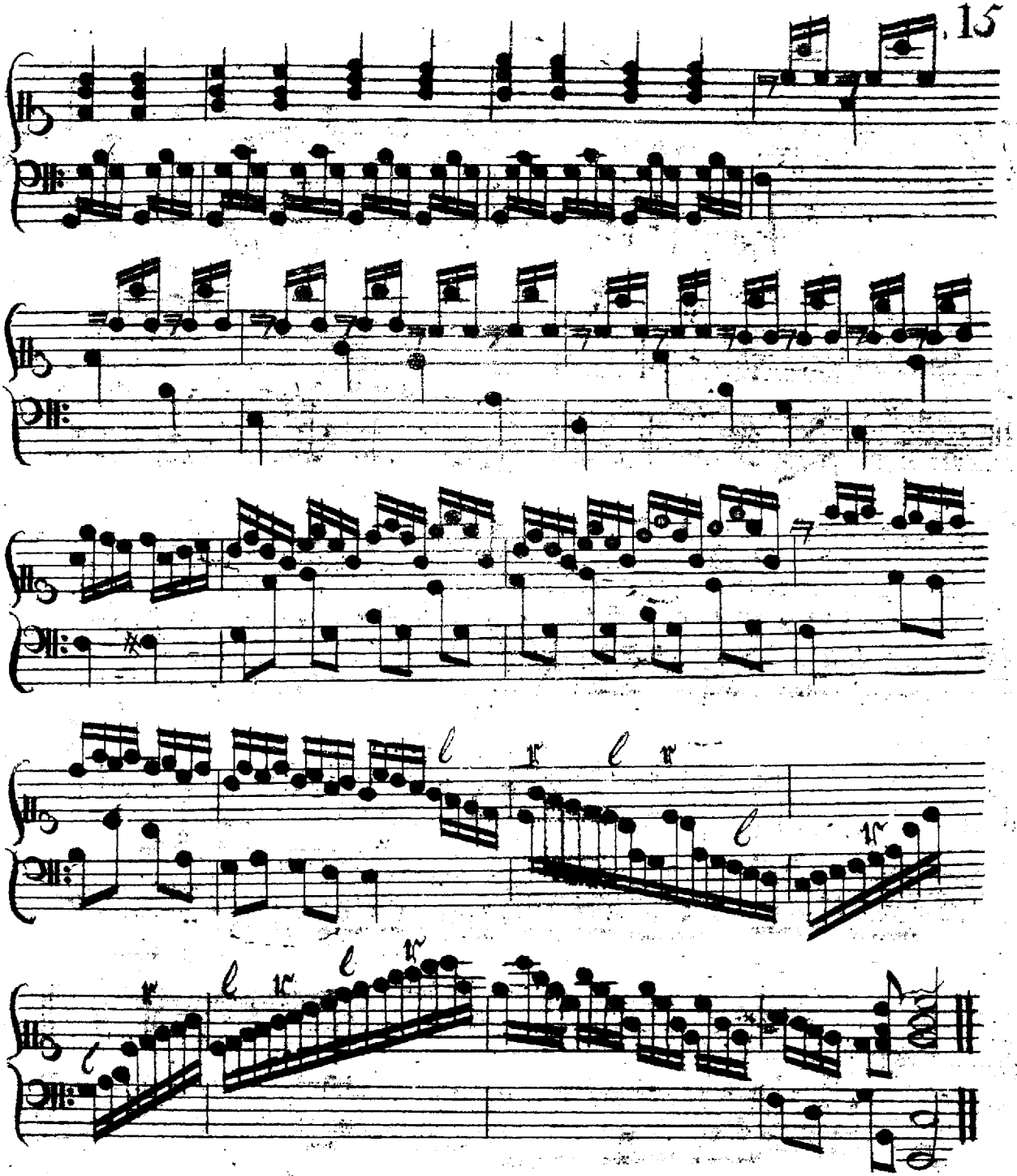

Morgvi

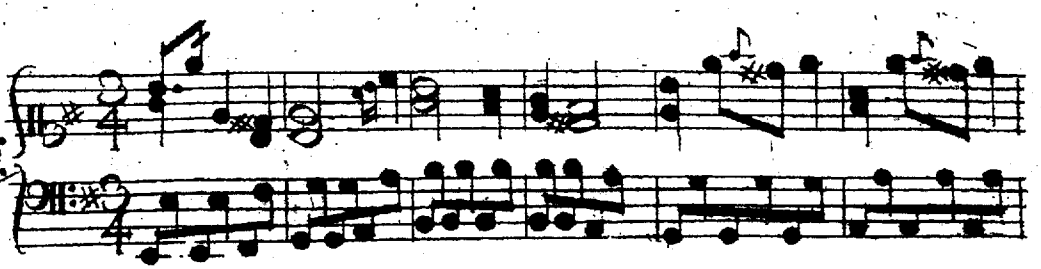

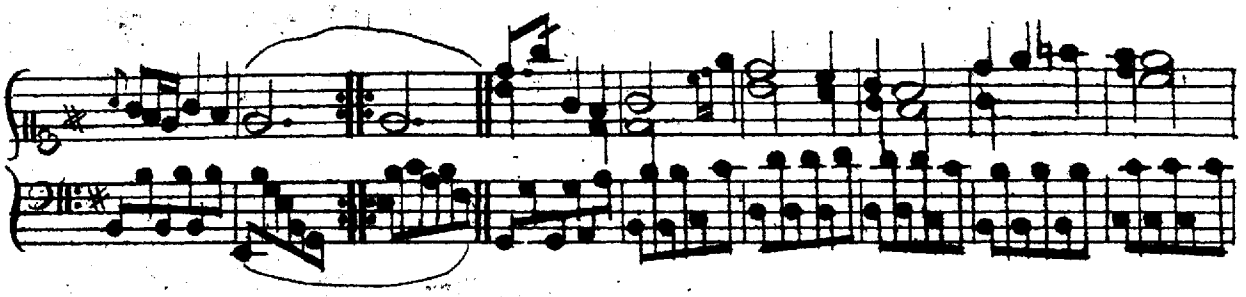

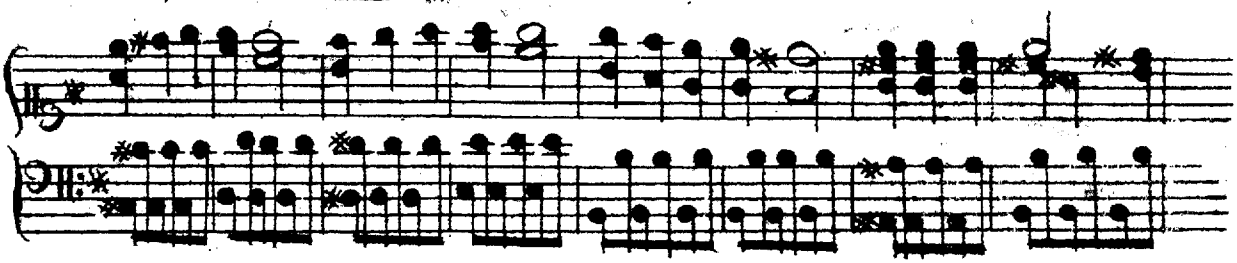

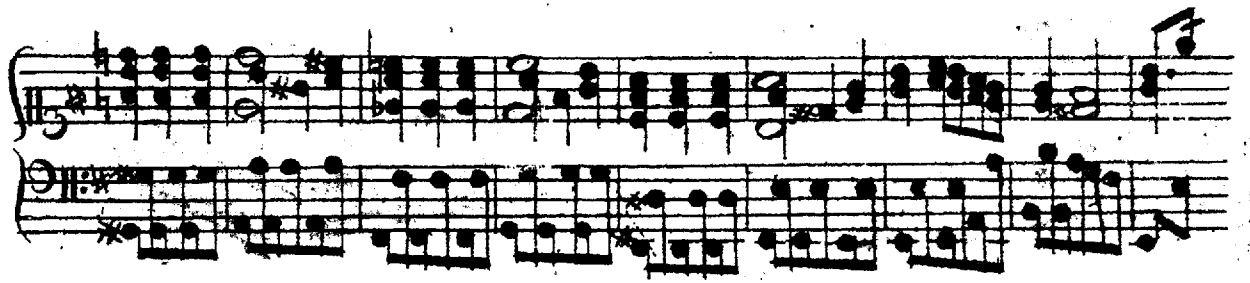

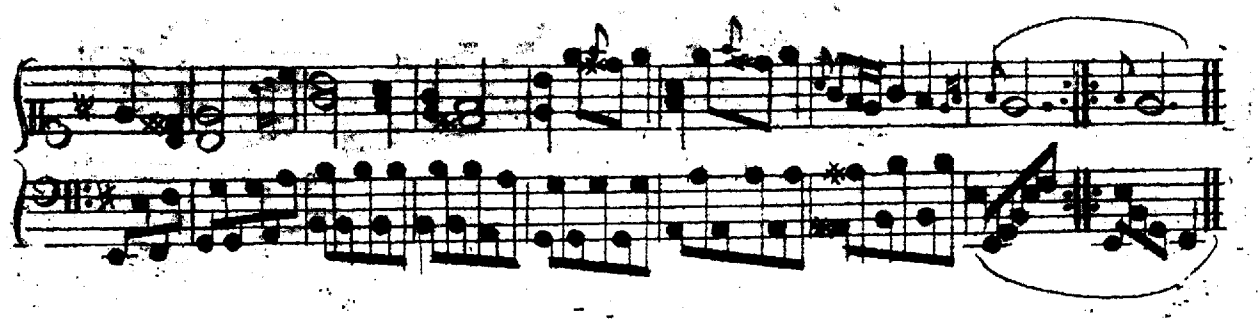

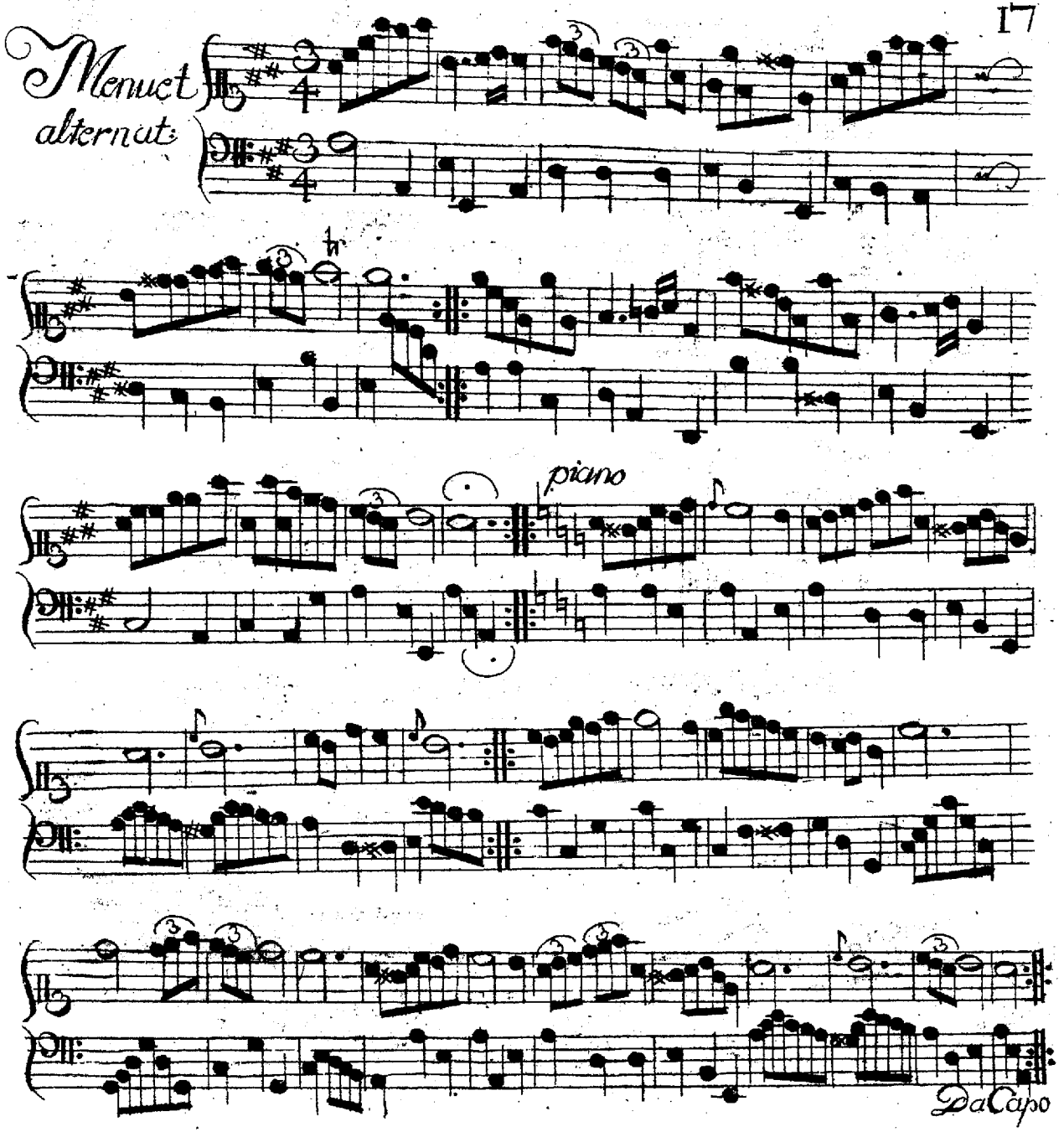
Menuet
alternat:
piano
Da Capo

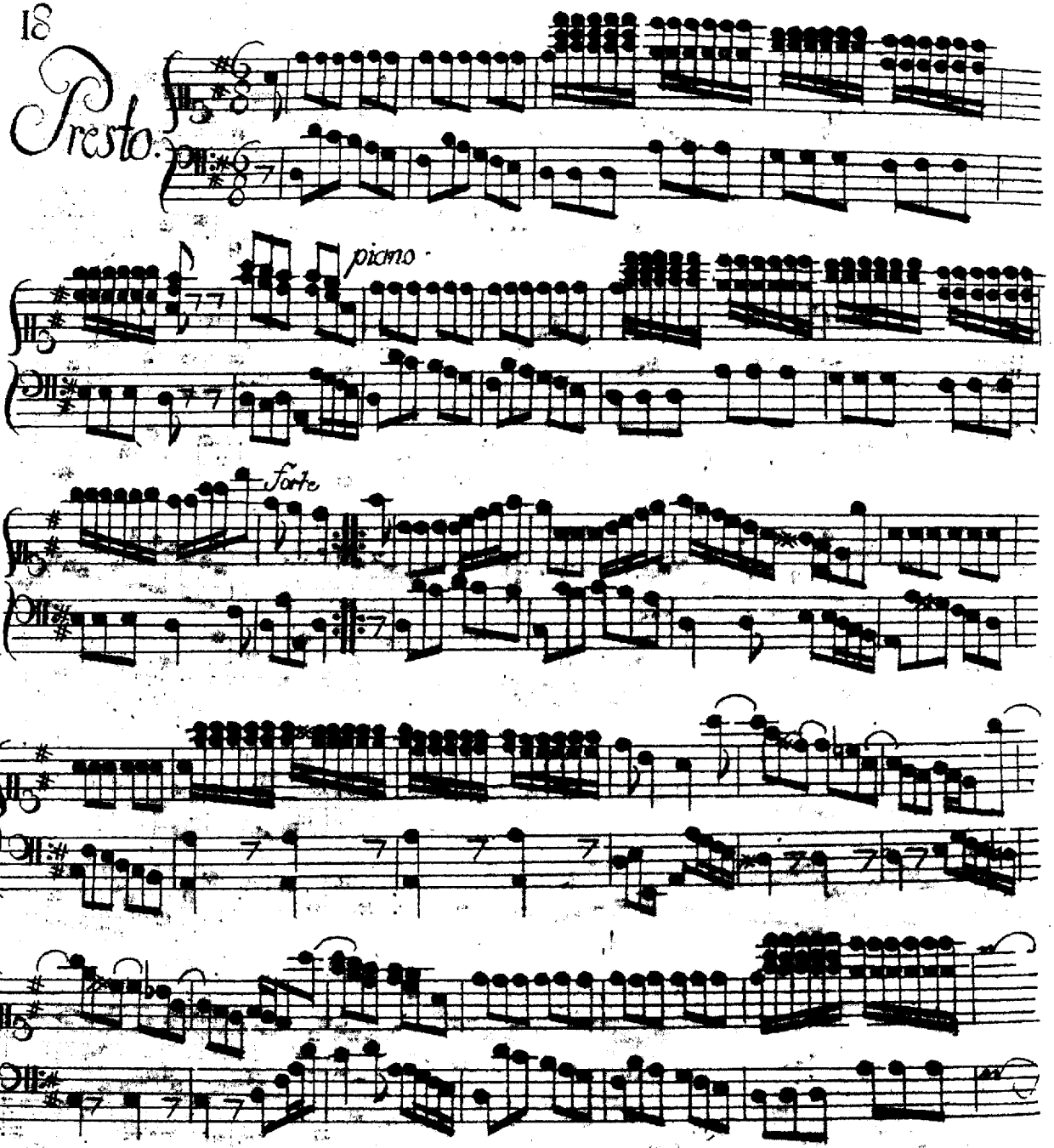
Presto.
piano
forte

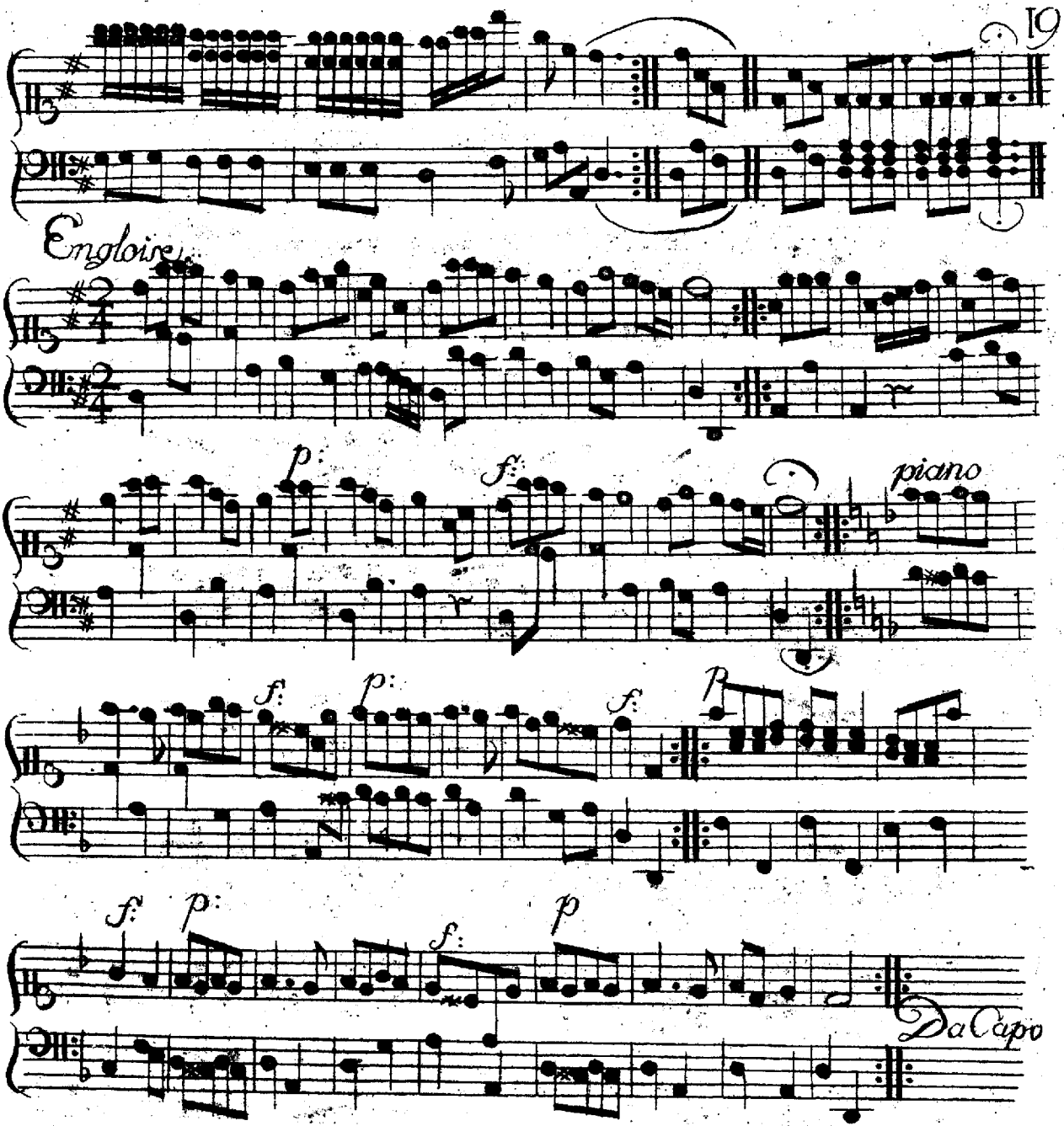
Engloire
p:
f:
piano
f:
p:
f:
p
f:
p:
f:
p
Da Capo

Affettuoso.

Duetto.

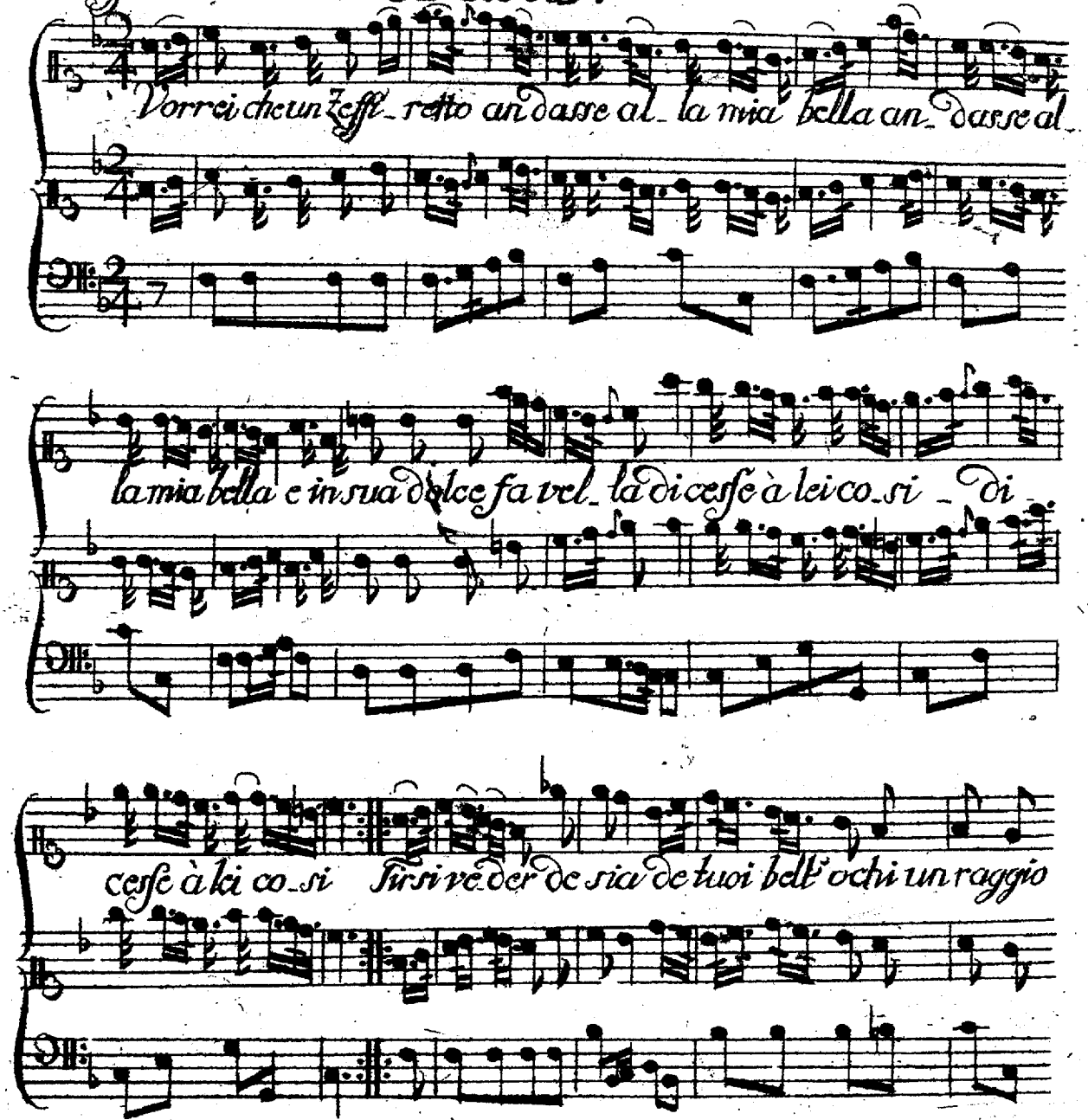

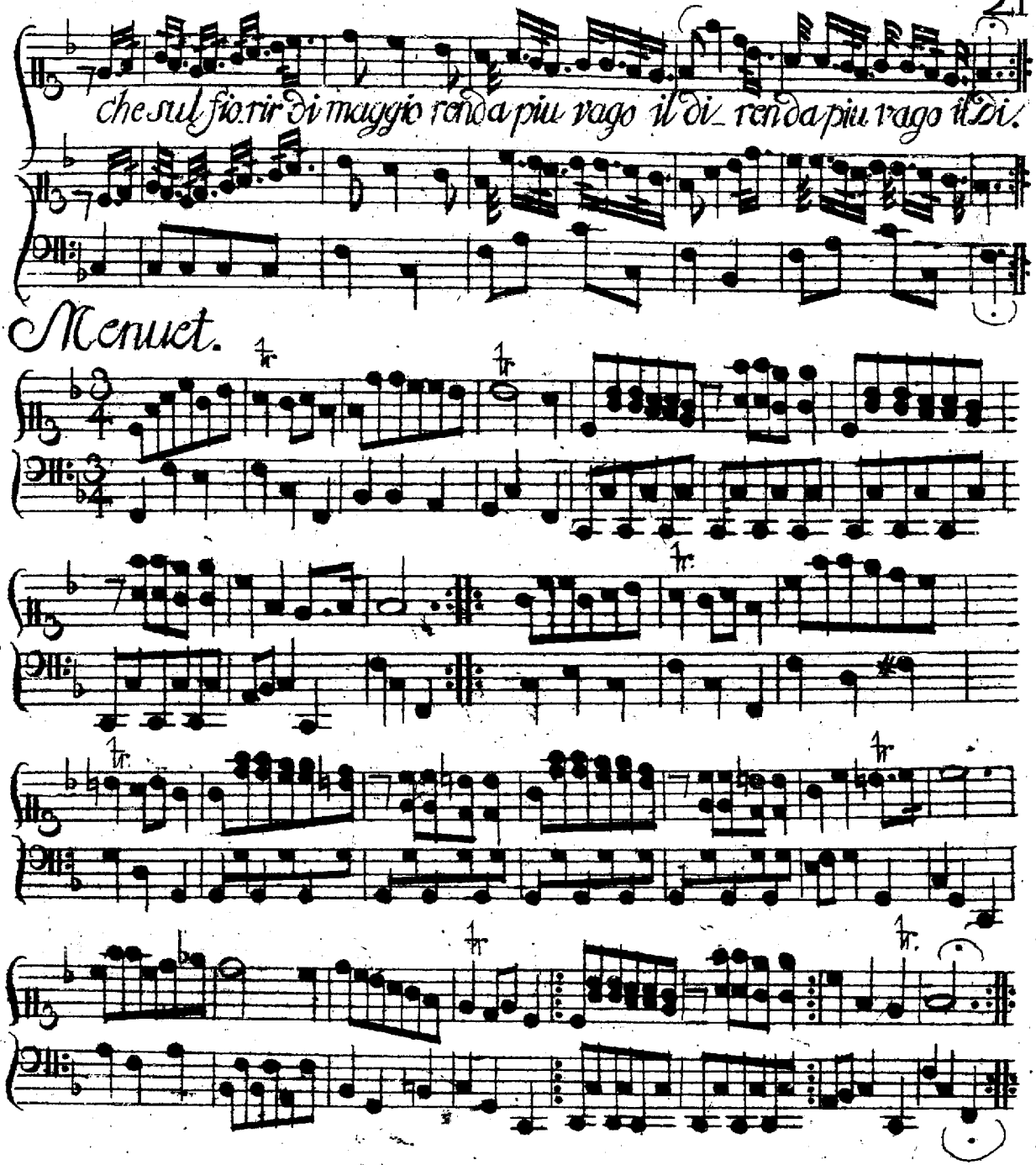
che sul fiorir di maggio renda piu vago il dì renda piu vago il dì.
Menuet.

22

Ductto.

Allegro sdegnoso.

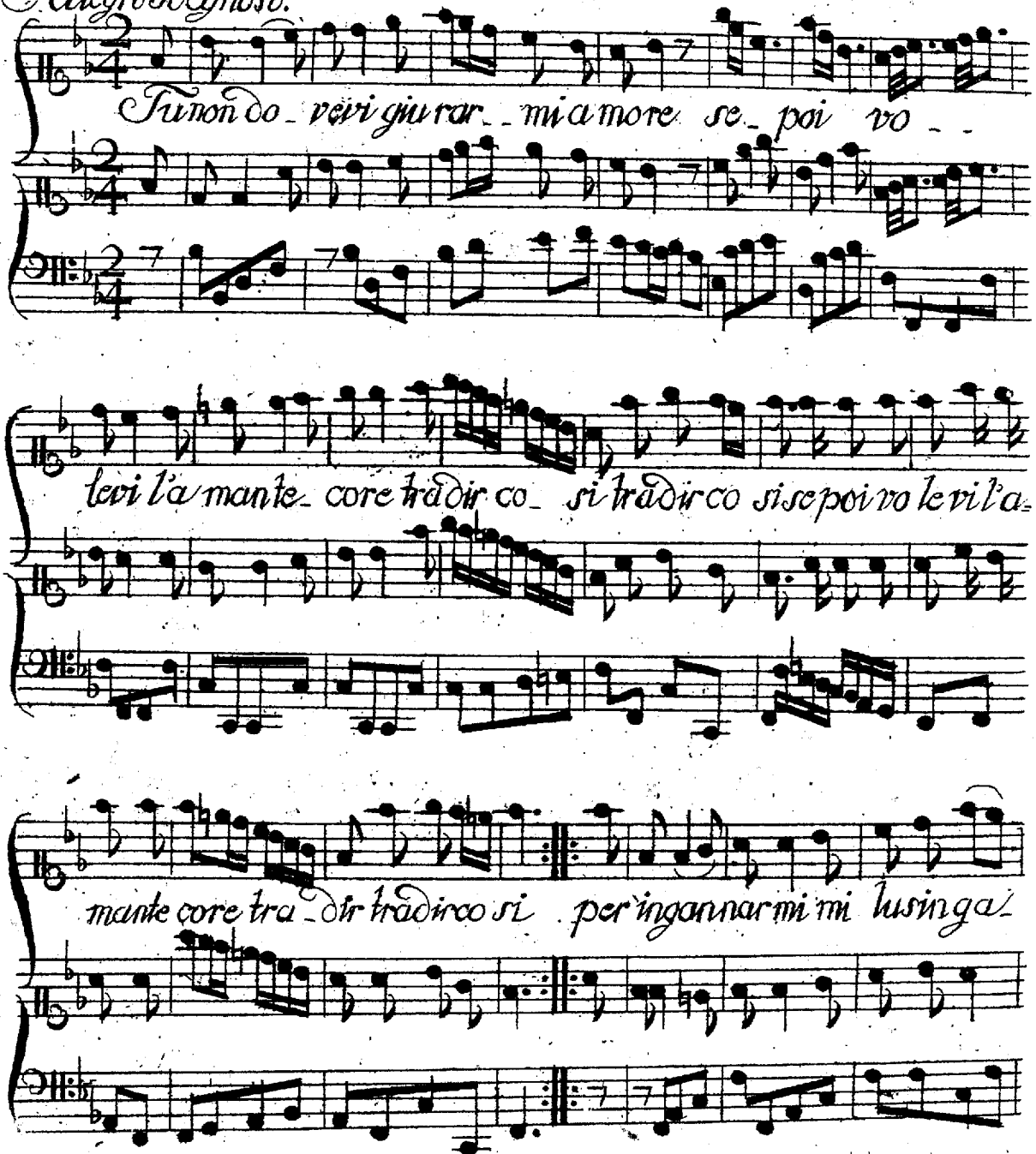

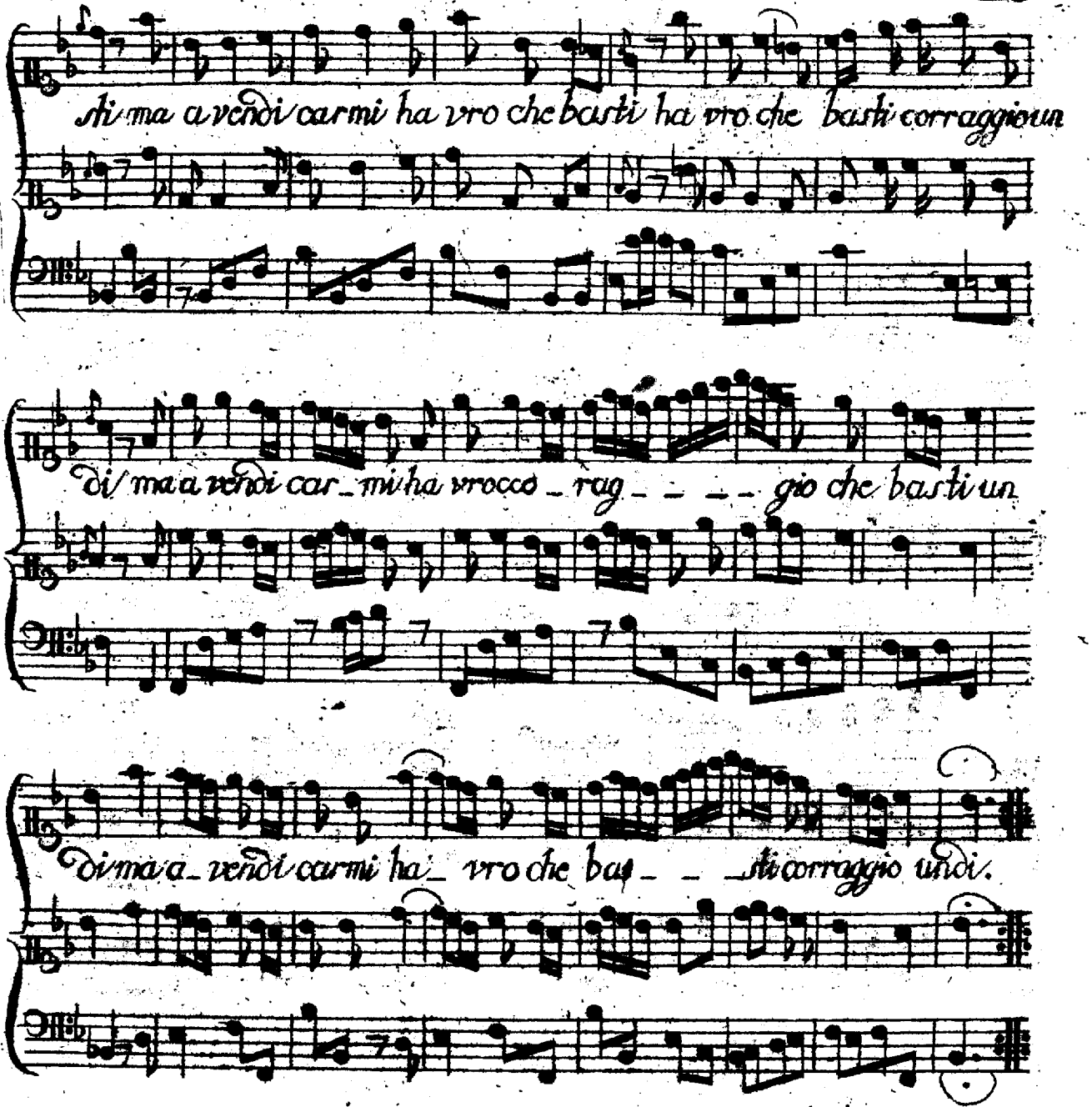
Si ma a vendi carmi ha vro che basti ha vro che basti corraggio un
di ma a vendi car_mi ha vrocco_rag_ _ _ _ gio che basti un
di ma a_ vendi carmi ha_ vro che bas_ _ _ sti corraggio undi.

Allegro. p. SINFONIA

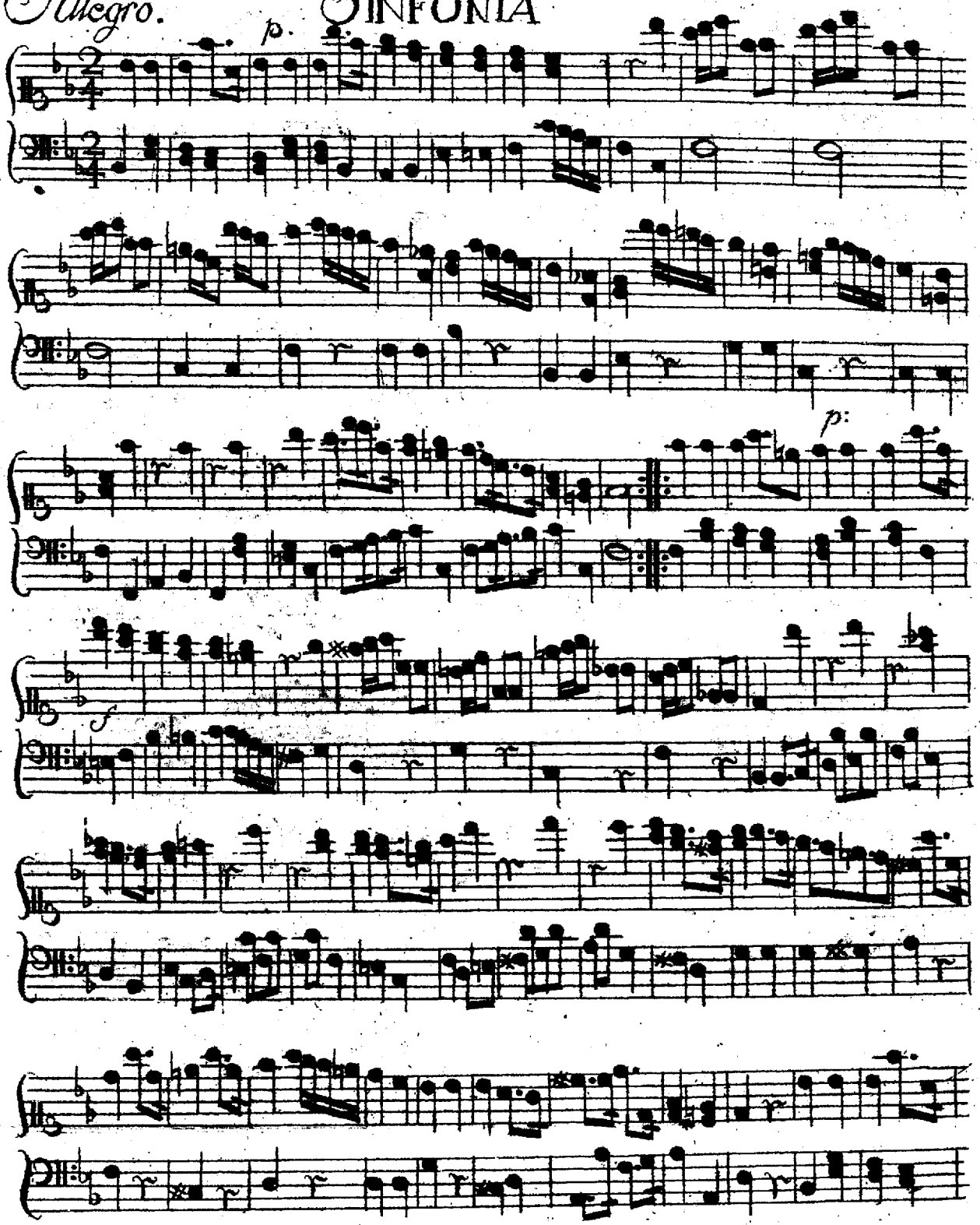

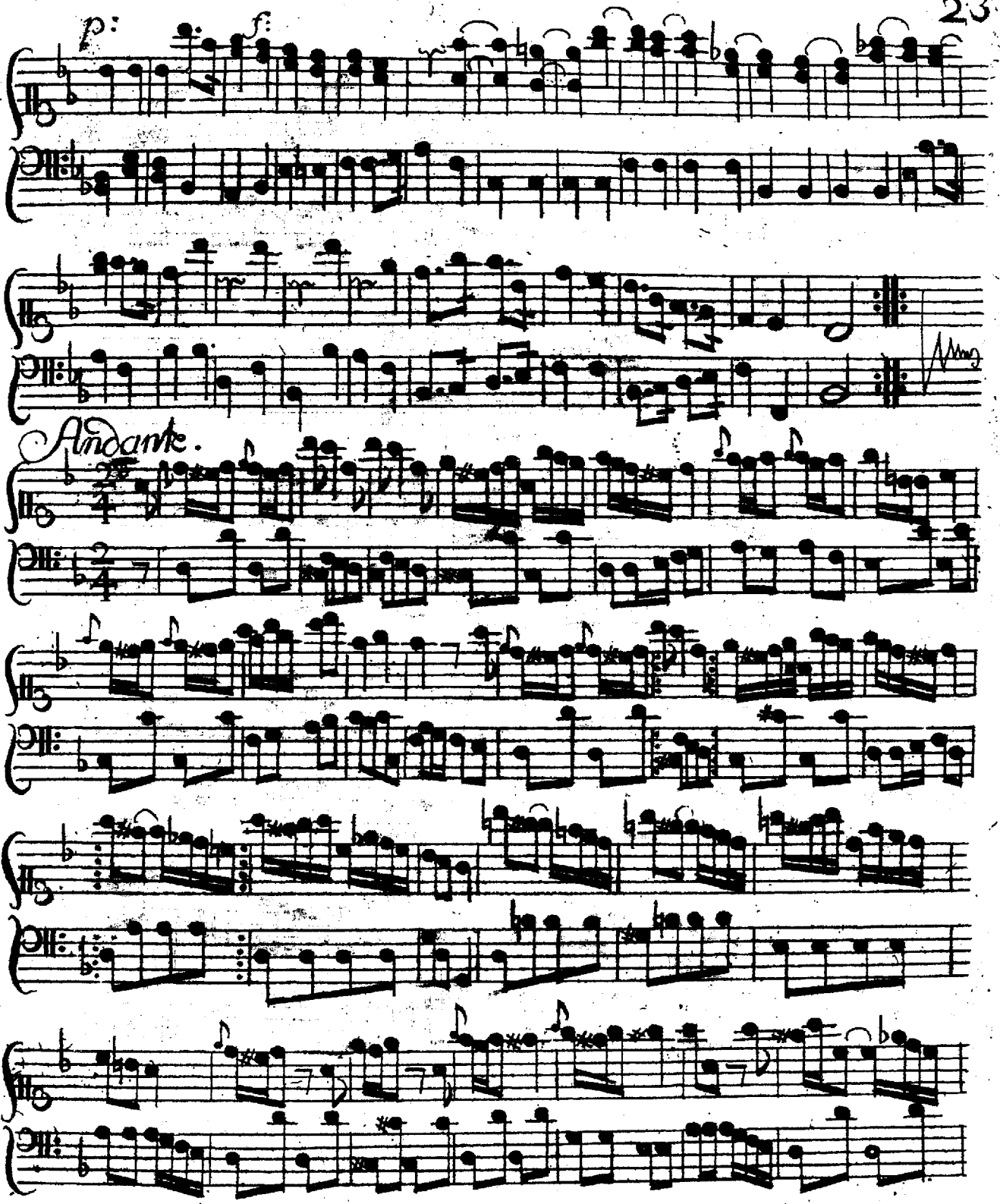
p:
f:
Andante.

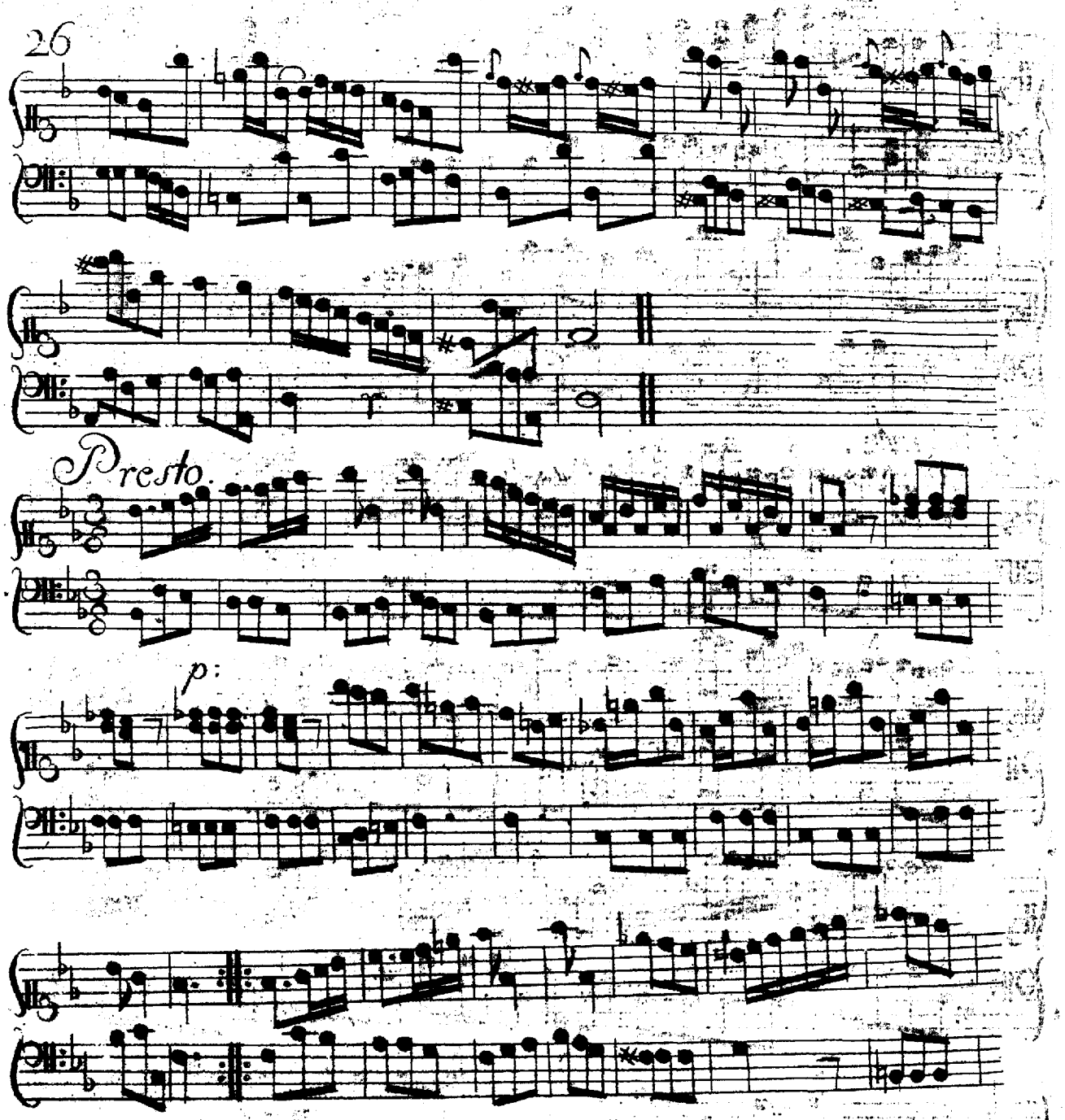
Presto.
p:

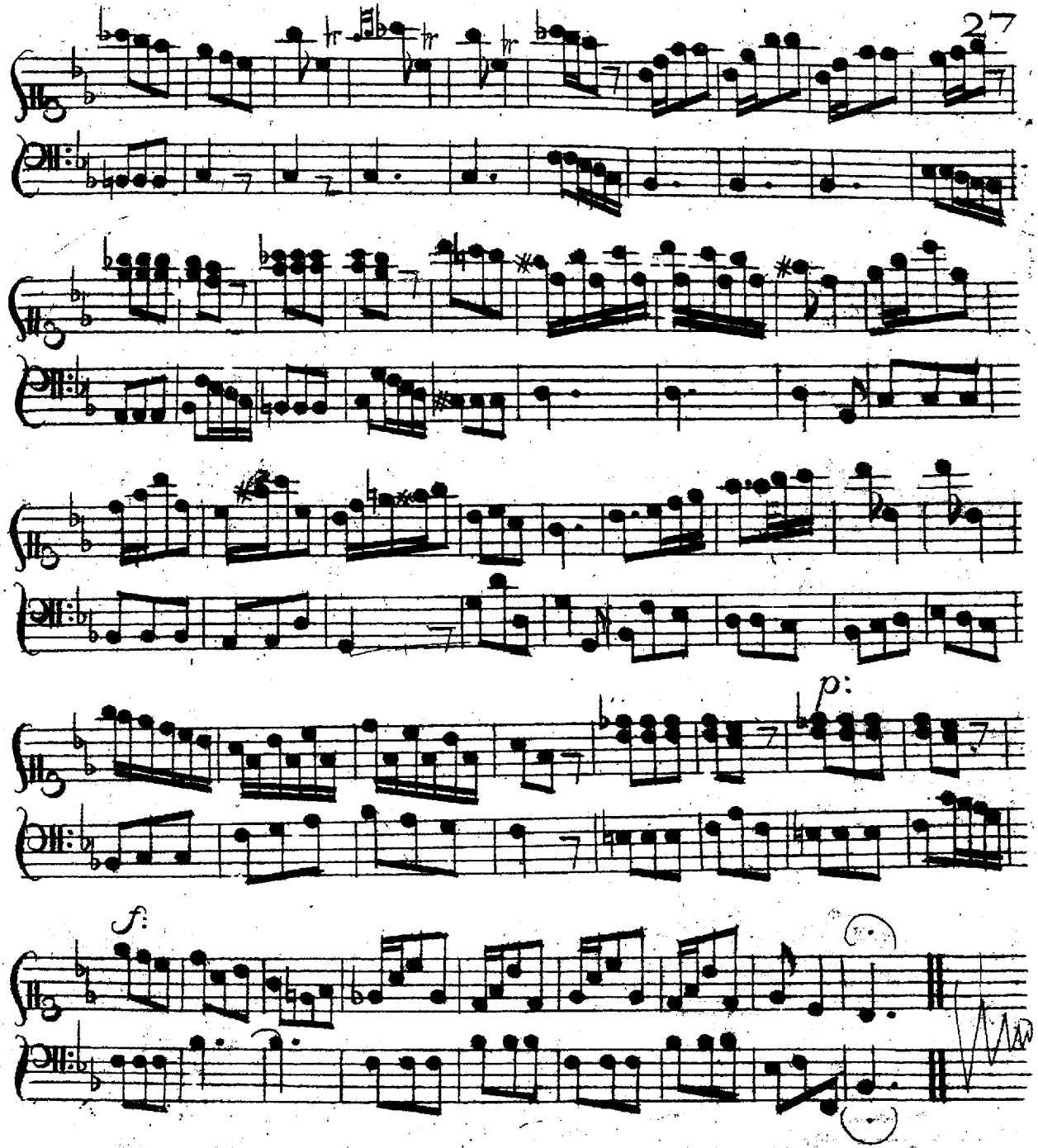
p:
f:

Menuet altern:

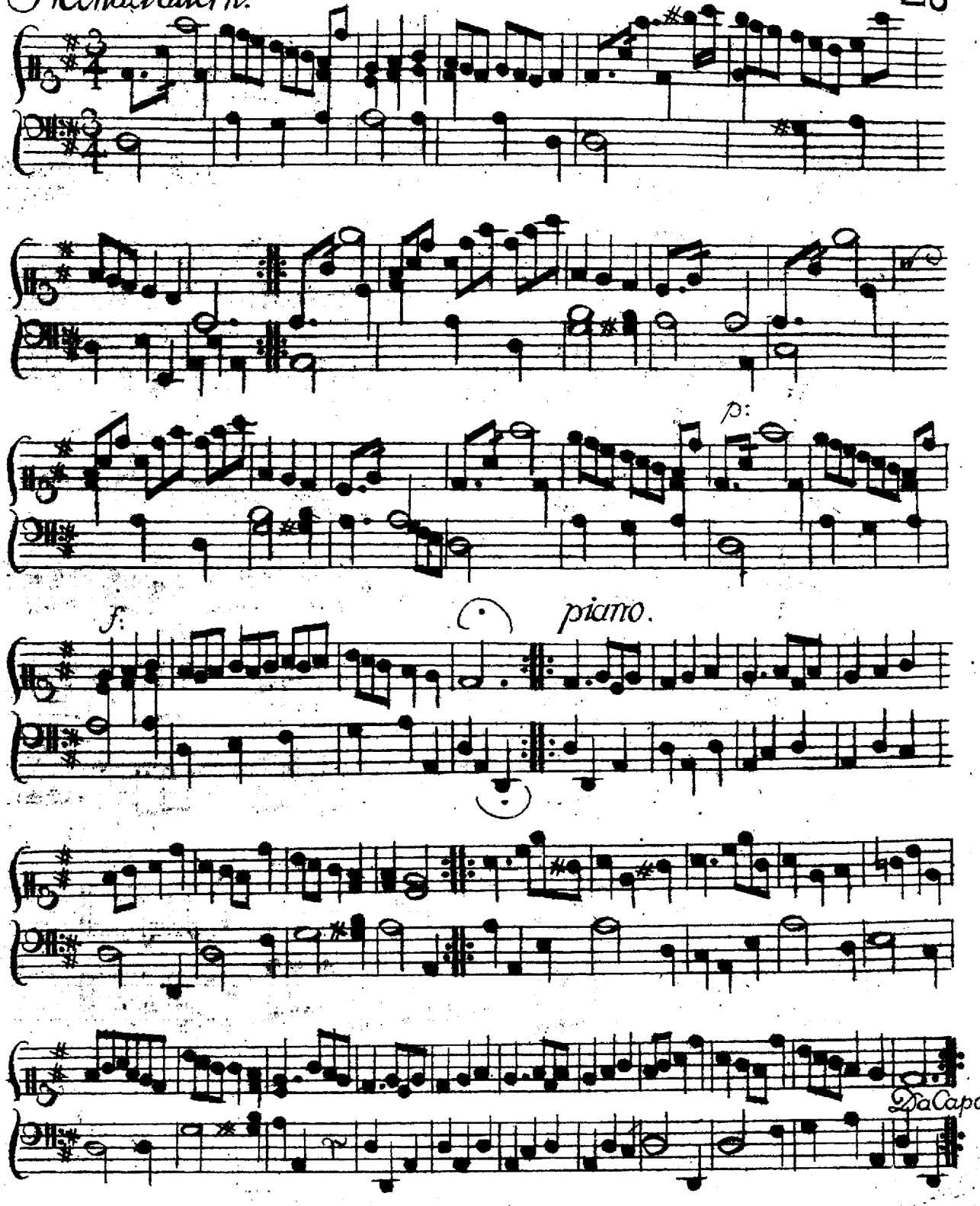

Allegro assai.

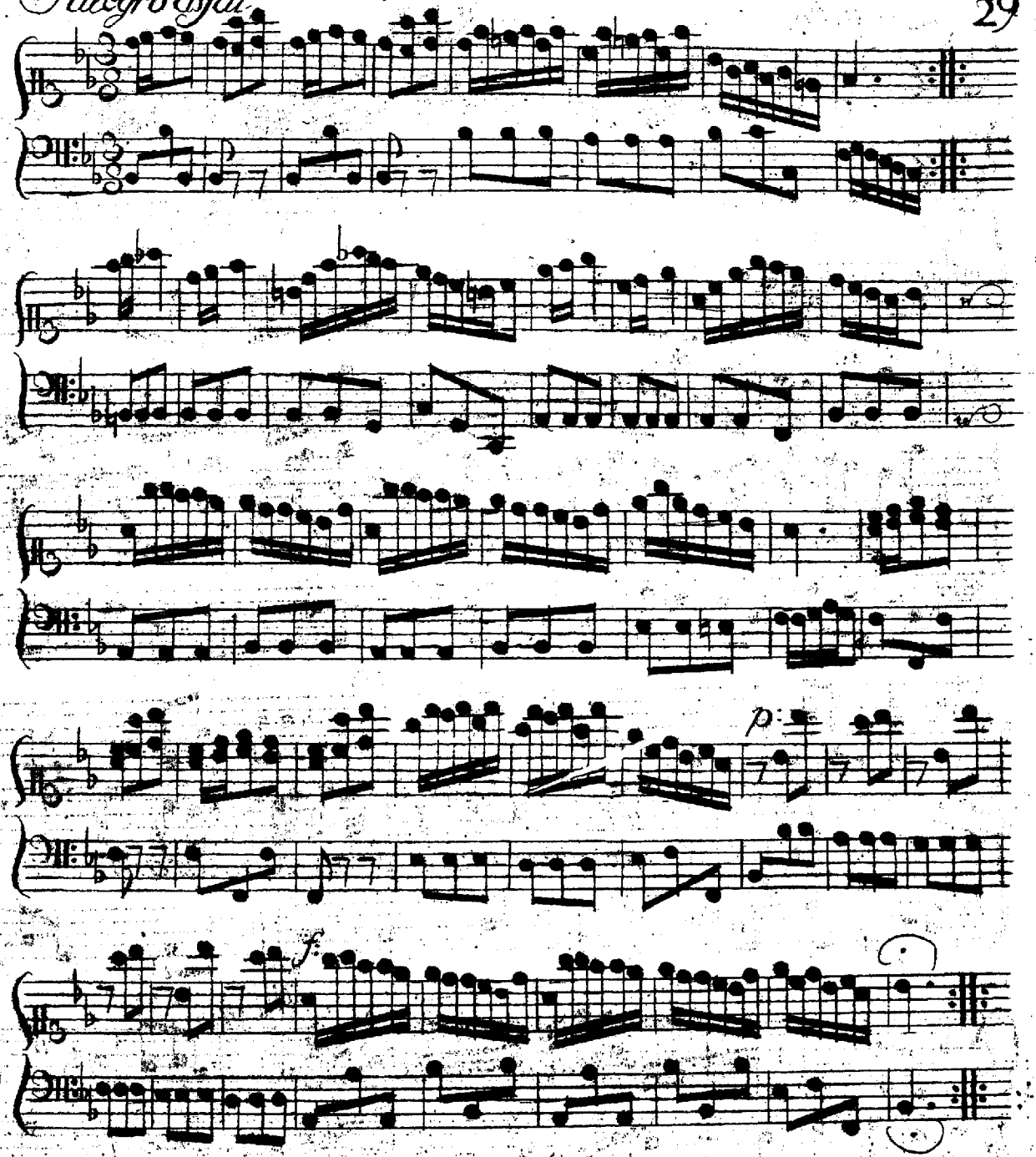

ARIA

Largetto.

Ah Ser

p:

pina pensarete pensarete qual che volta in qual che di e di

rete e direte ah poverina ah poverina cara cara un tem-

Allegro.

po un tempo ella mi fu ella mi fu ei mi par che

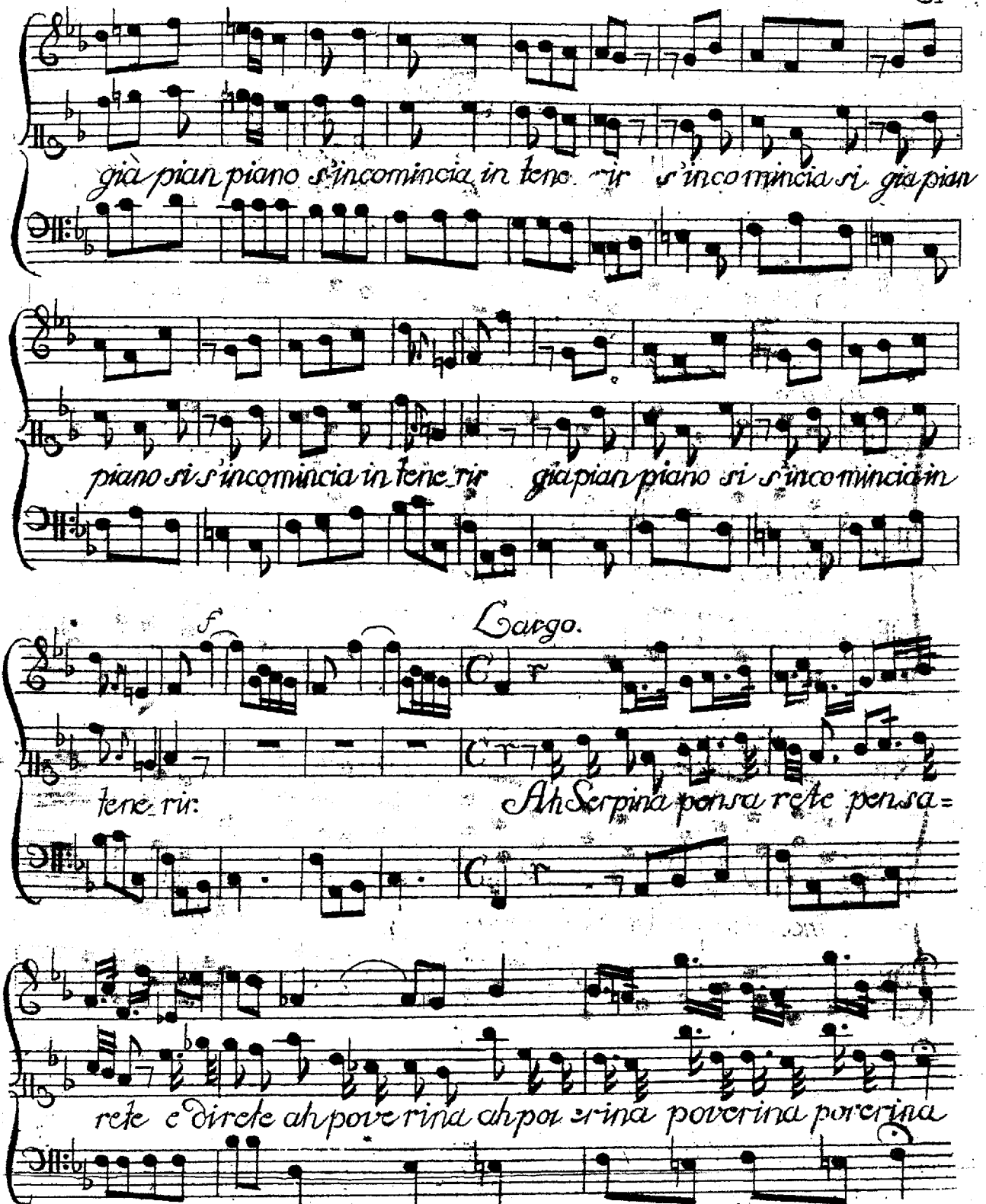
già pian piano s'incomincia in tene_rir s'incomincia si già pian
piano si s'incomincia in tene_rir già pian piano si s'incomincia in
Largo.
f
tene_ri:
Ah Serpina pensa rete pensa=
rete e direte ah poverina ah poverina poverina poverina

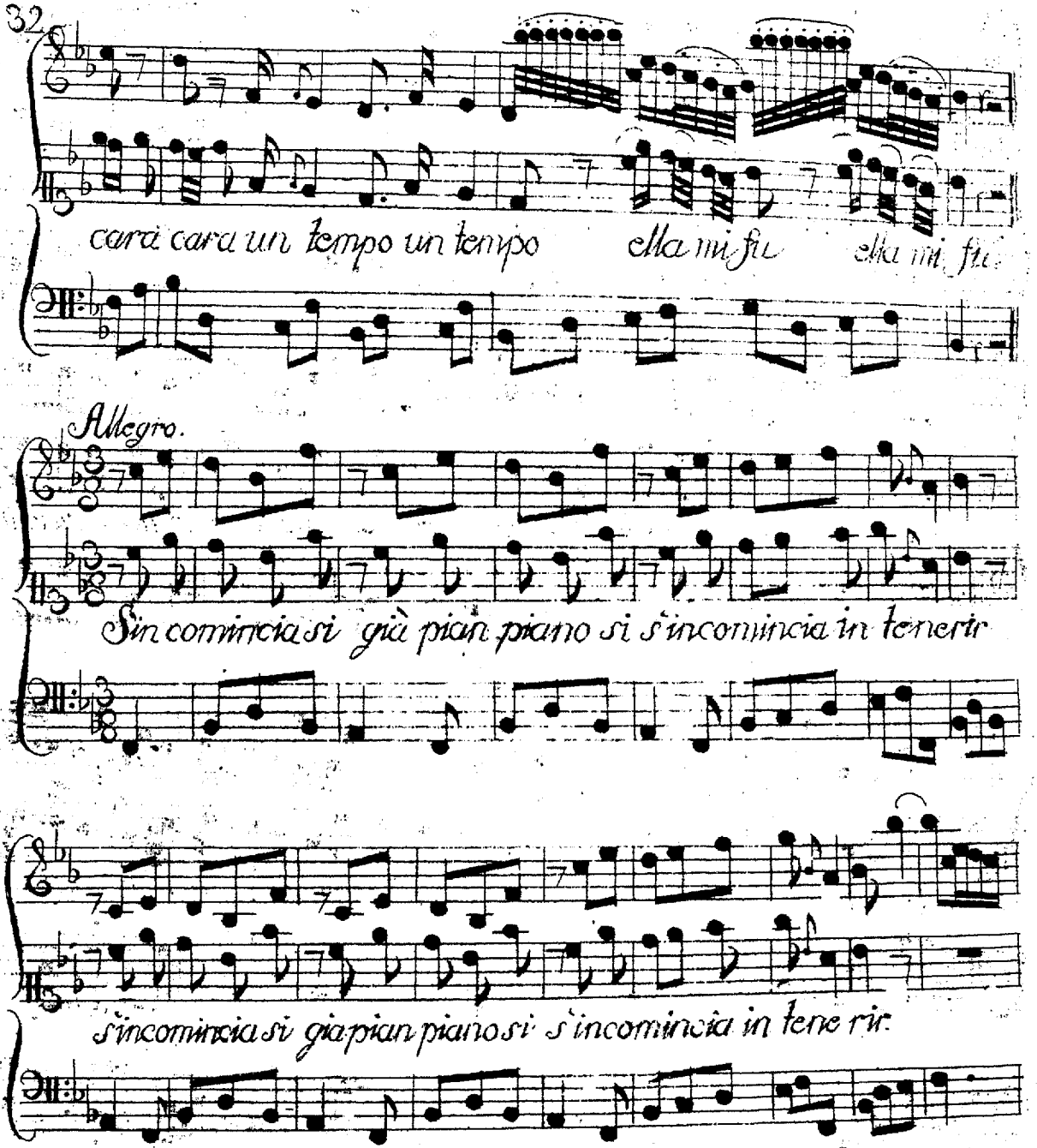
cara cara un tempo un tempo ella mi fu ella mi fu
Allegro.
Sin comincia si già pian piano si s'incomincia in tenerir
s'incomincia si già pian piano si s'incomincia in tene rir.

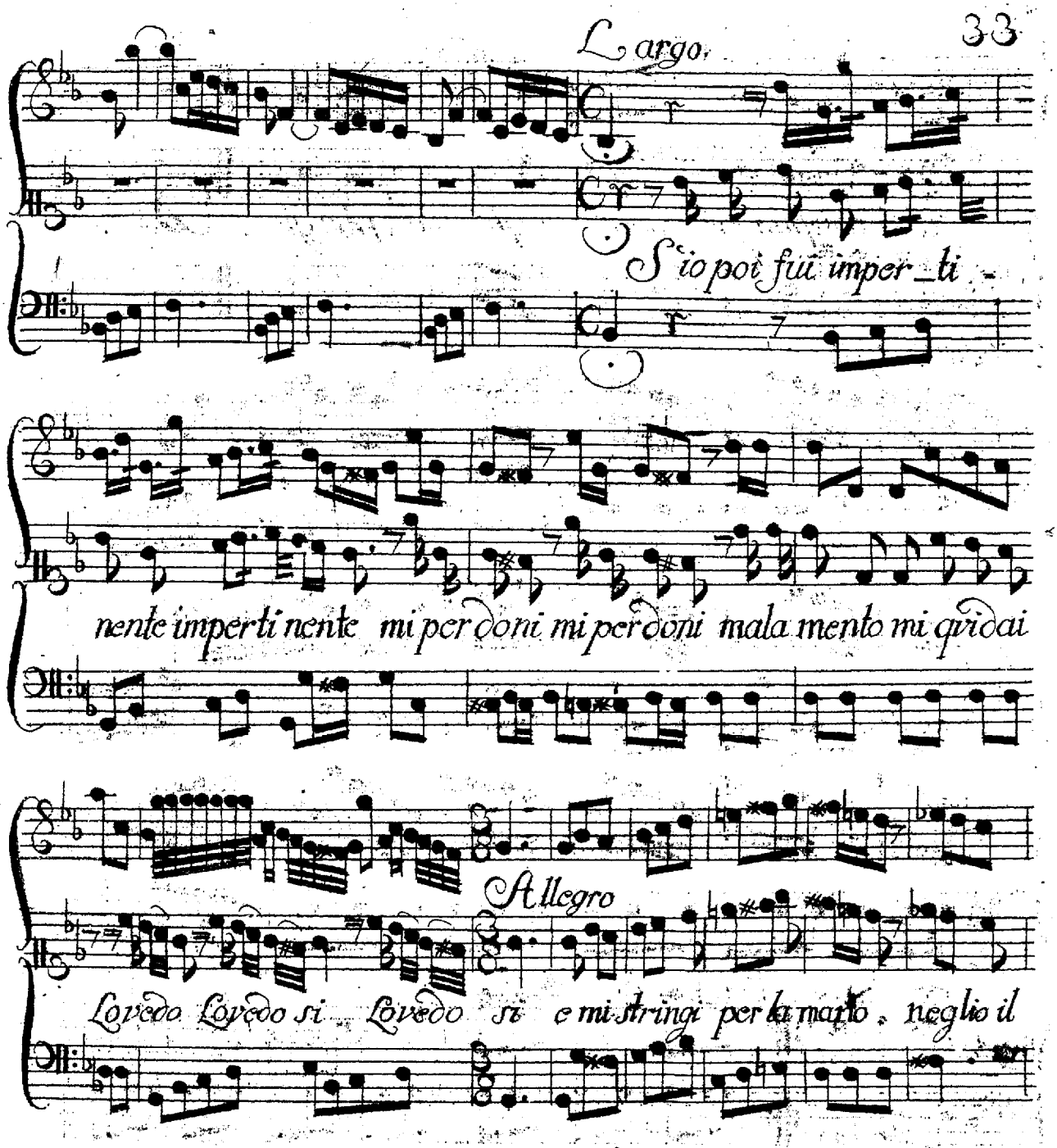
Largo.
S'io poi fui imper_ti -
nente imperti nente mi per doni mi per doni mala mento mi gridai
Allegro
Lovedo Lovedo si Lovedo si e mi stringi per la mano. neglio il

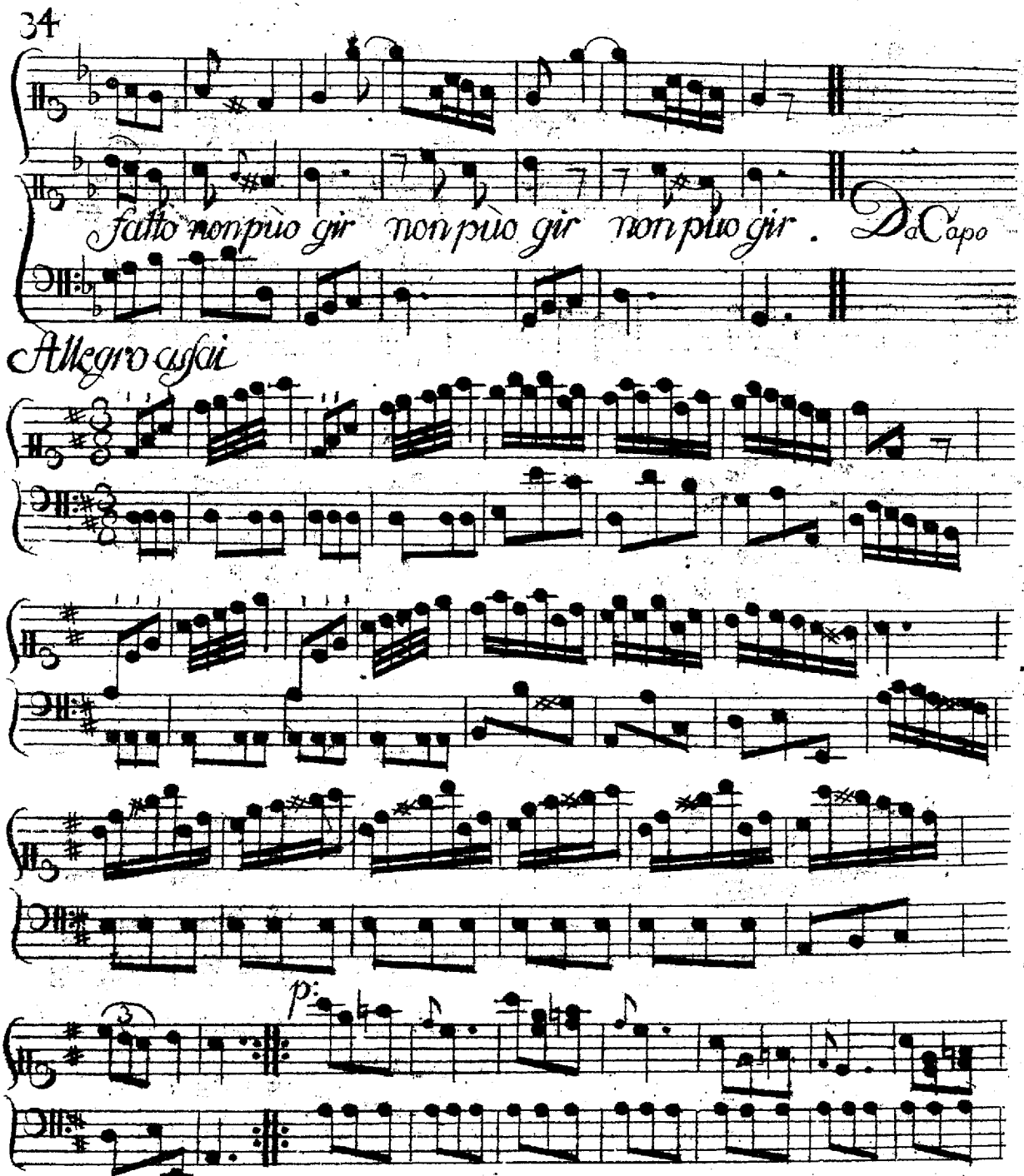
fatto non più gir non più gir non più gir . Da Capo
Allegro assai
p:

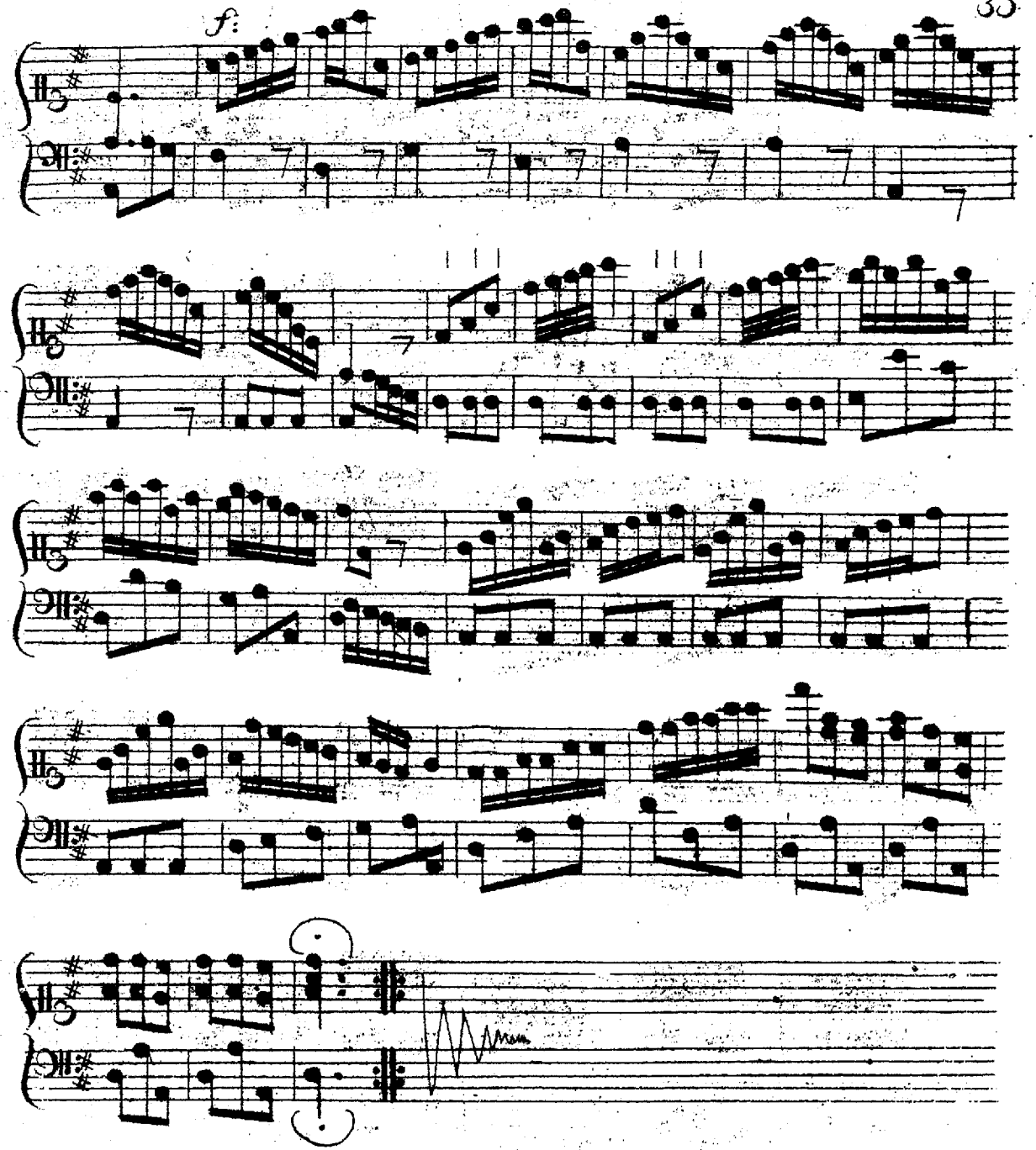
f:

Allegro.

SINFONIA

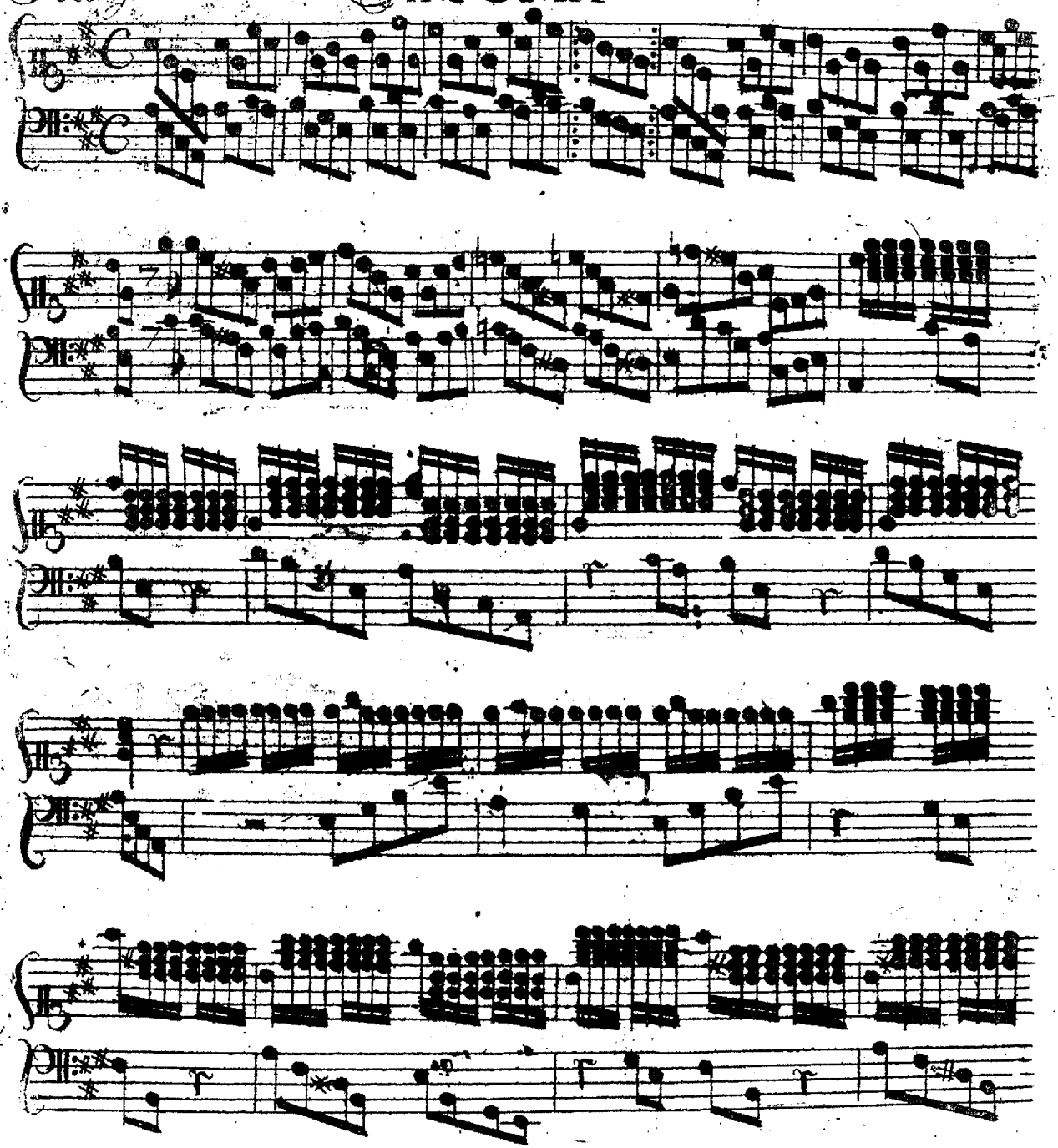

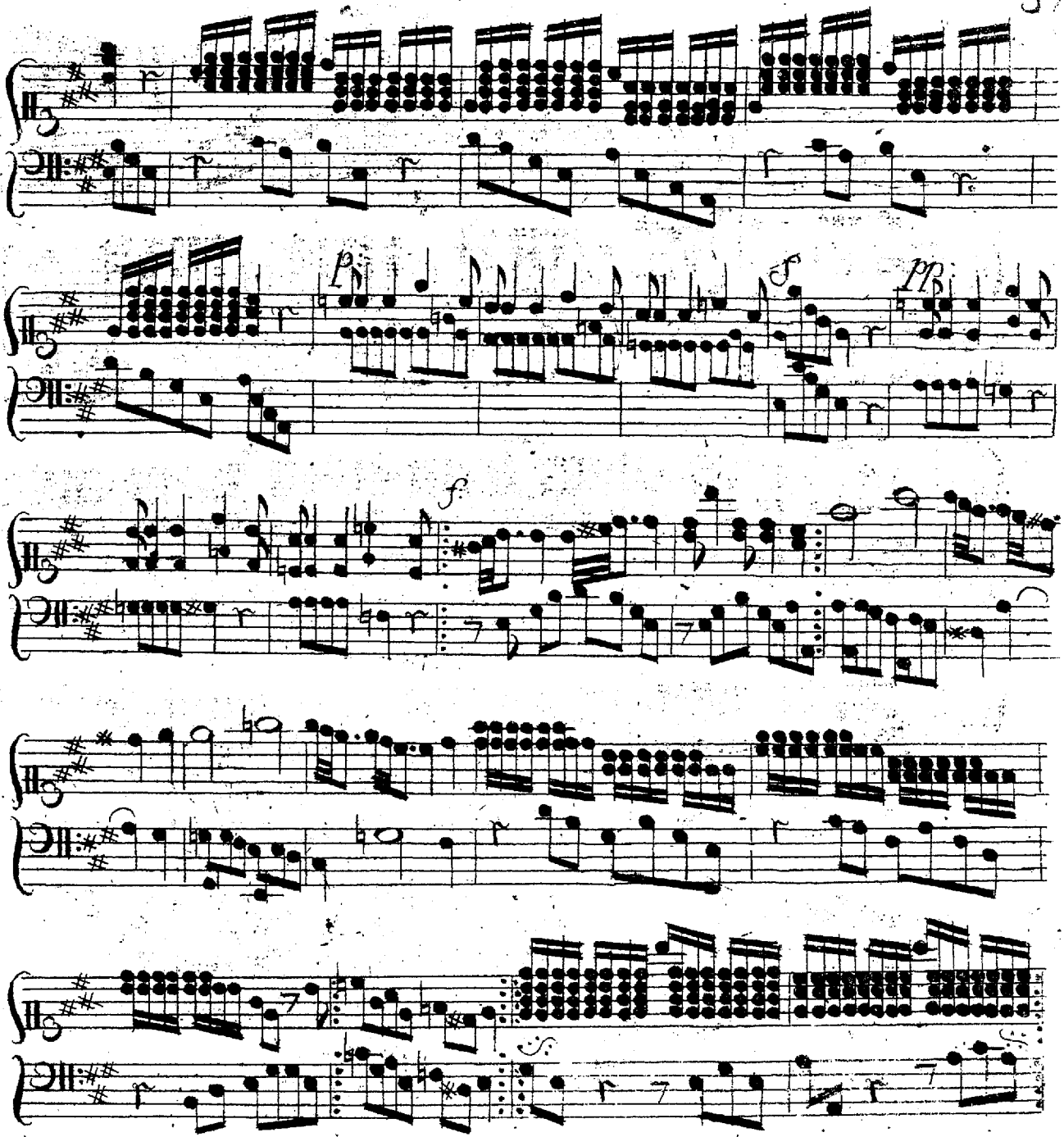
p
f
pp
f

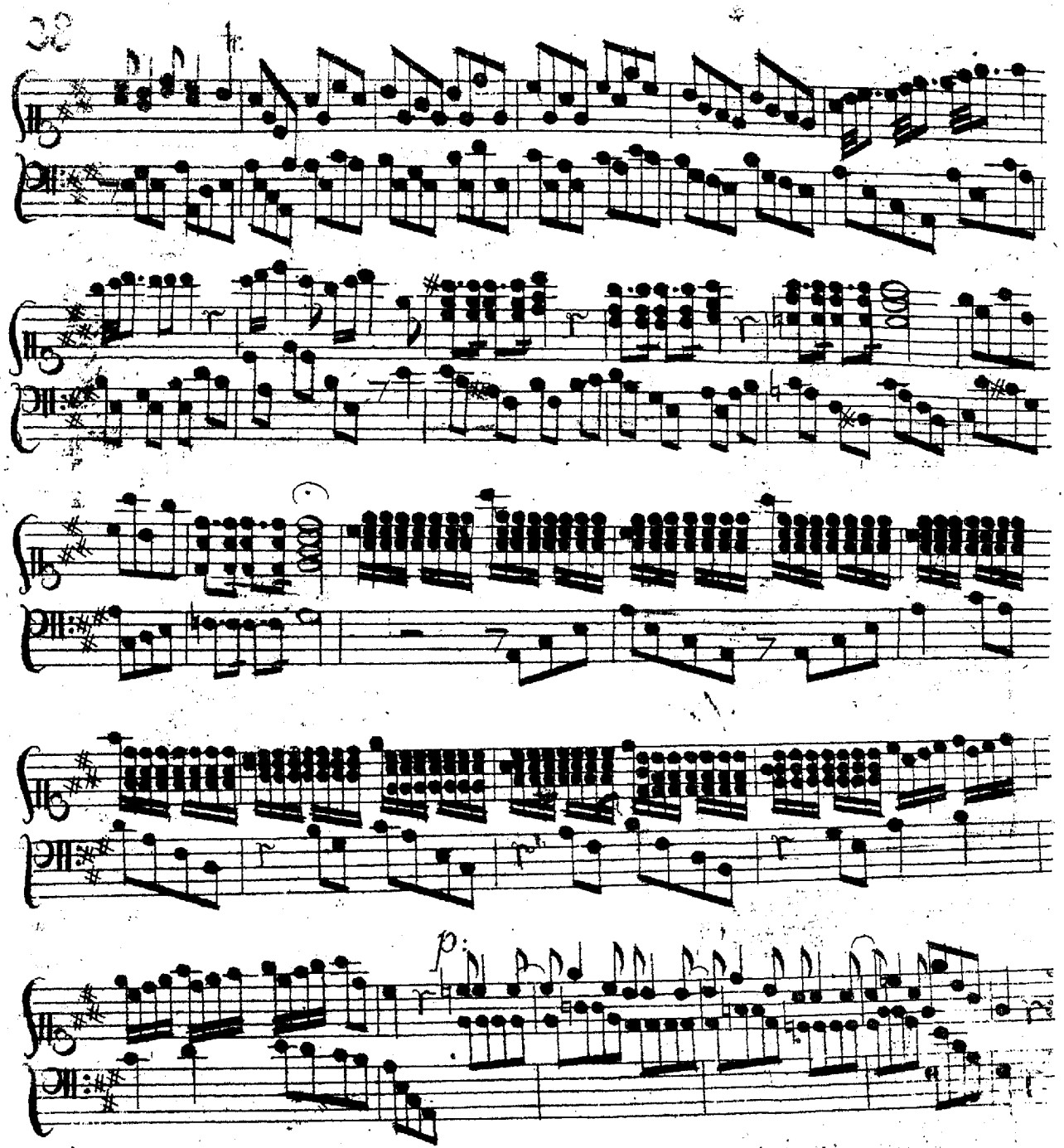
p

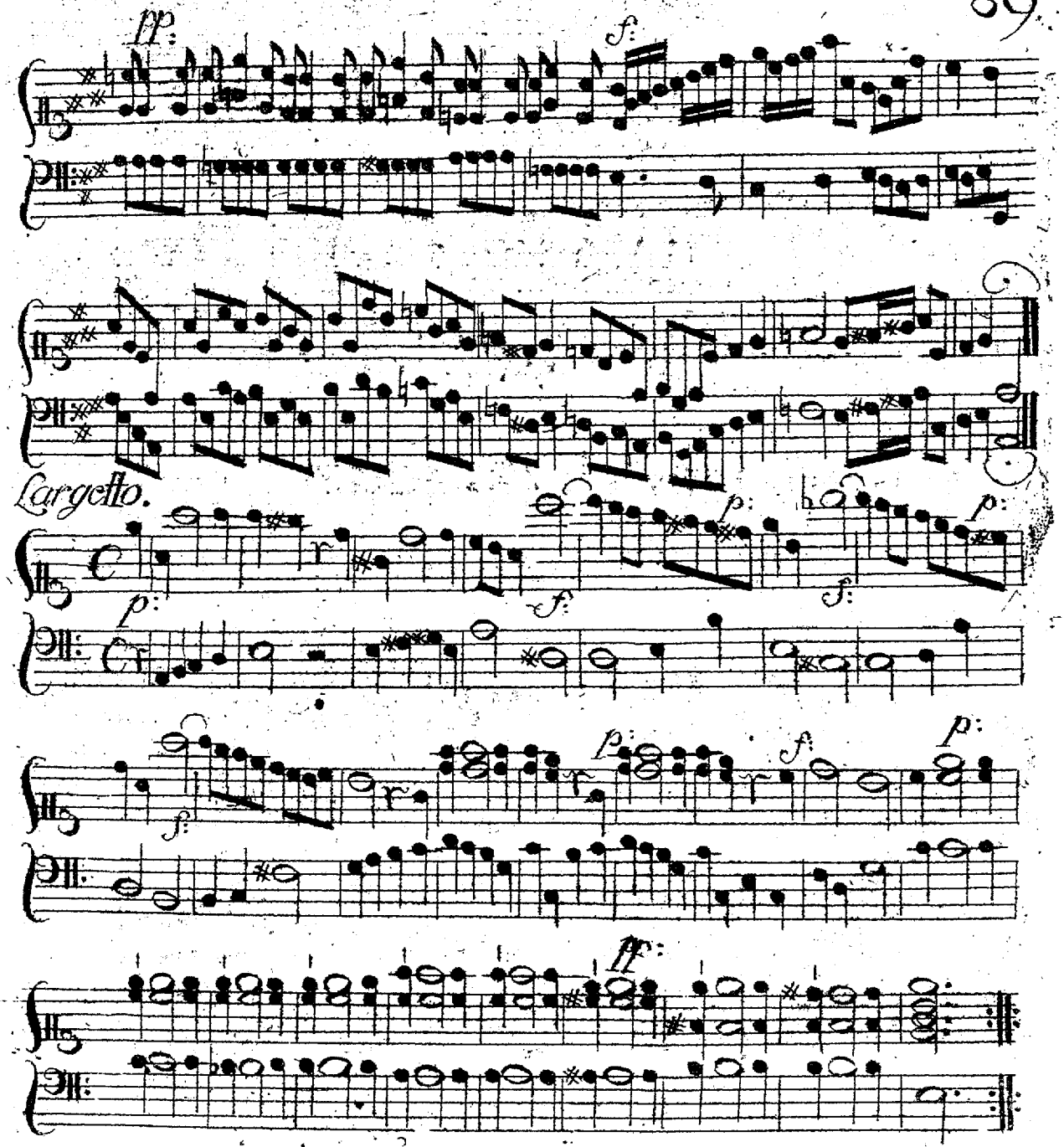
pp:
f:
Largetto.
p:
f:
p:
f:
p:
f:
p:
f:
p:
ff:

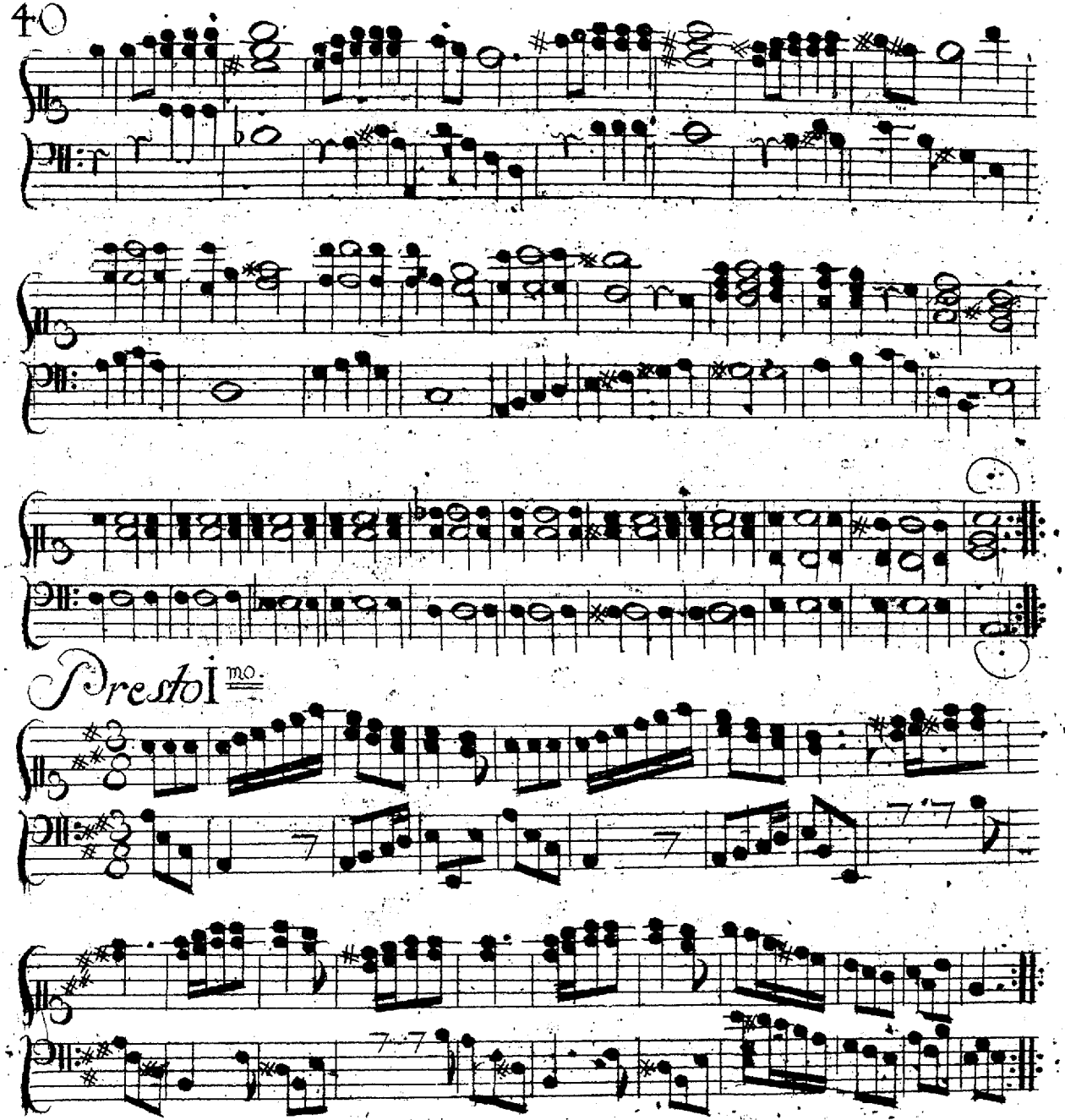
Presto I^mo

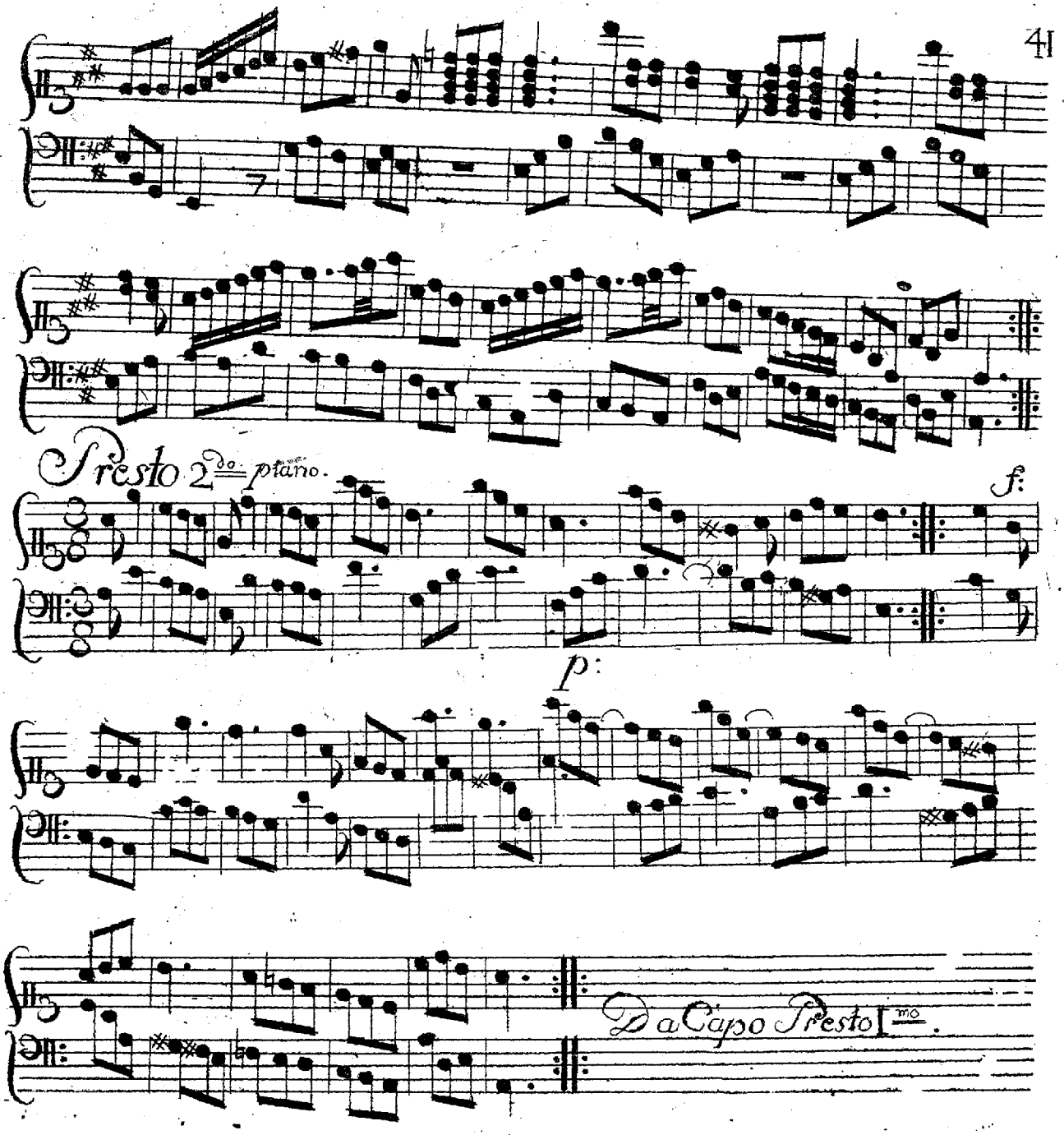
Presto 2do
piano.
f:
p:
Da Capo Presto 1mo.

Andante. Udi Comödien: De Tre Gratier.

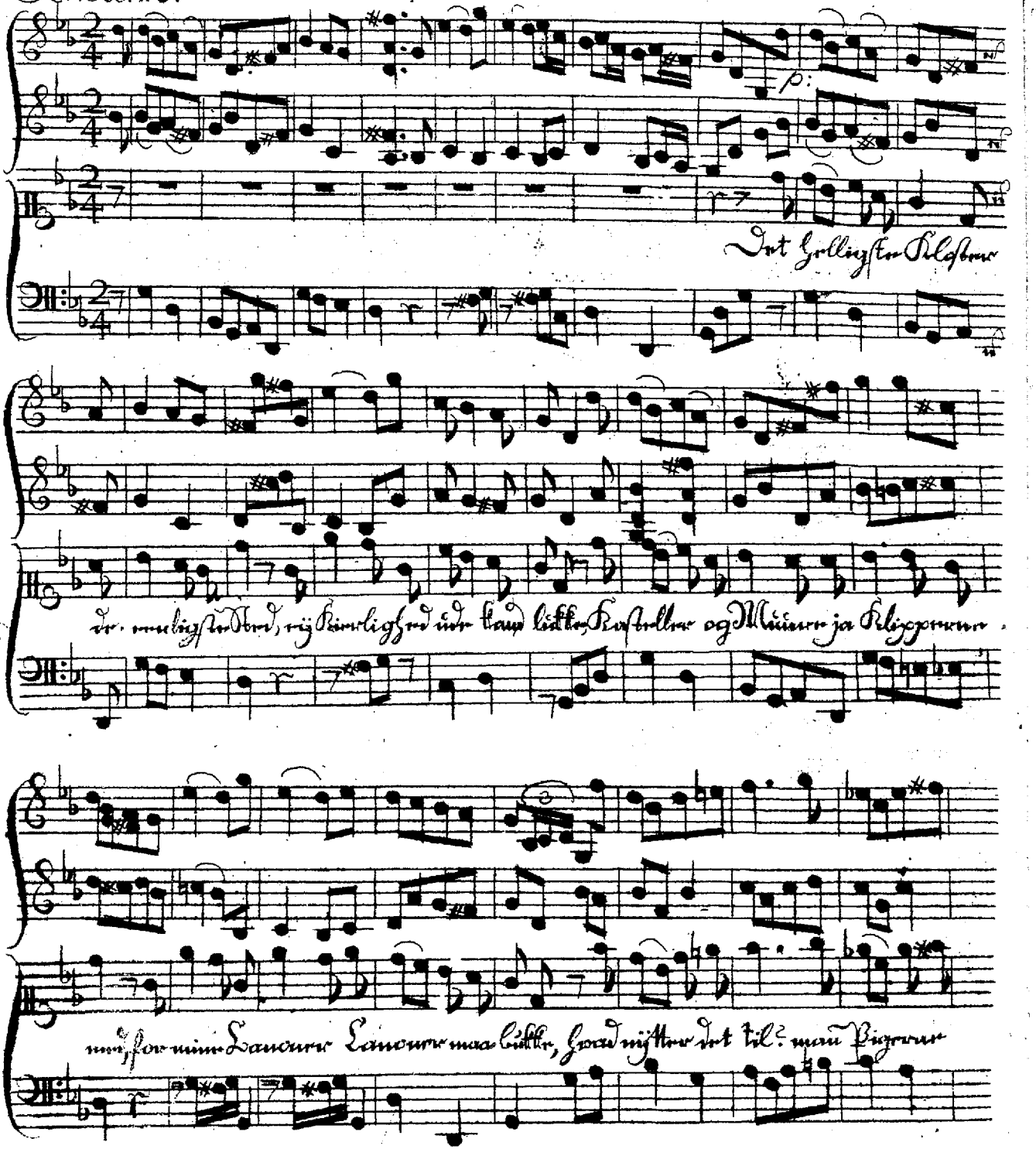

f: p: f: p: f: p: f: p:

vil en Vanghed for Mandfolk for Mandfolk indjage Cupido dog veed

poco piano. p:

langt bedre Beskeed den Angest dem snart at betage, ja heele Naturen og ald

hvad man veed kand Kierlighed for dem afmale de stapper vel Øret men

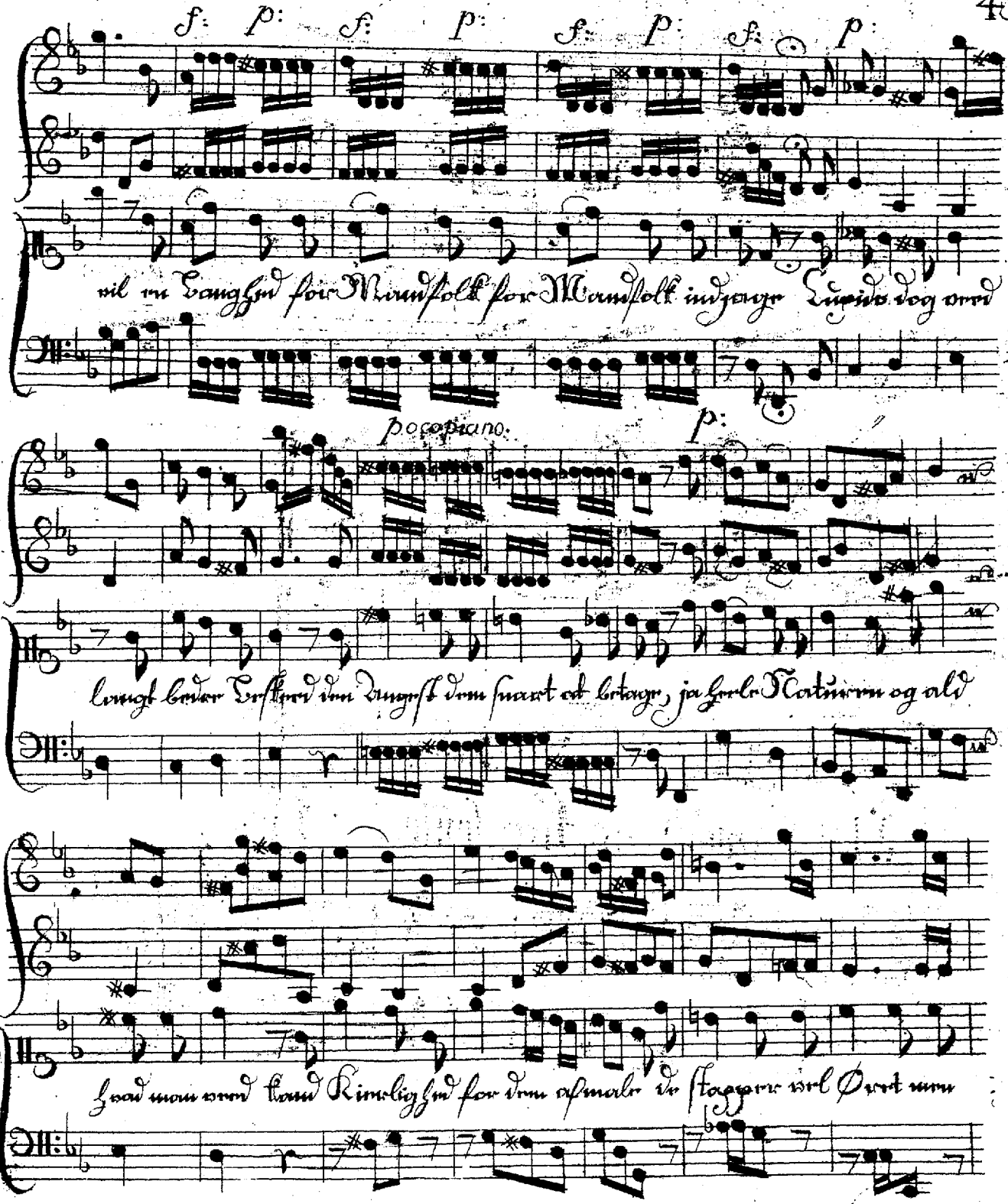

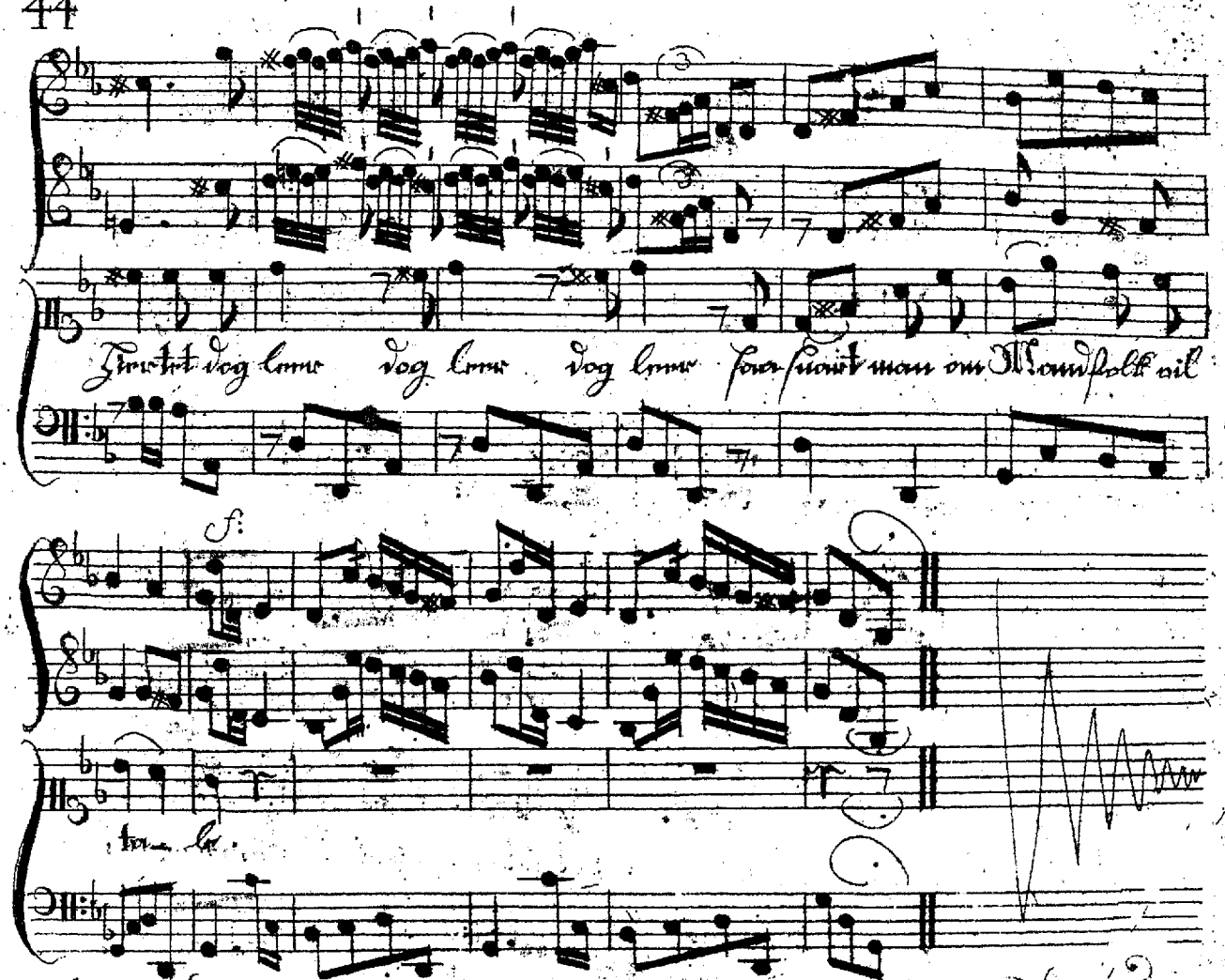

Vi Comödien Forglemmelses Flod.

Andante.

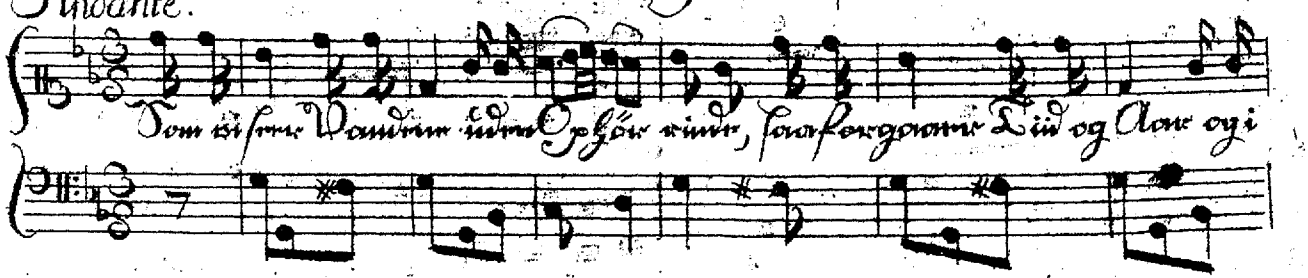

Hast forsvinde Ihukom, Alderdom, ikke meer de forbiegangne Dage

vare de lijstige, det vel nuuligt være kand; men en hver Dag i sær hafde

og sin Plage. Unge, gamle! stræb at samle Viisdoms Frugter för I nödes

til at trade need i Charons Baad, glemmer ikke, her at drikke, skiönt det

kunde tids nok være, Parcerne dog snart afskiere Livets korte Traad, Parcer=

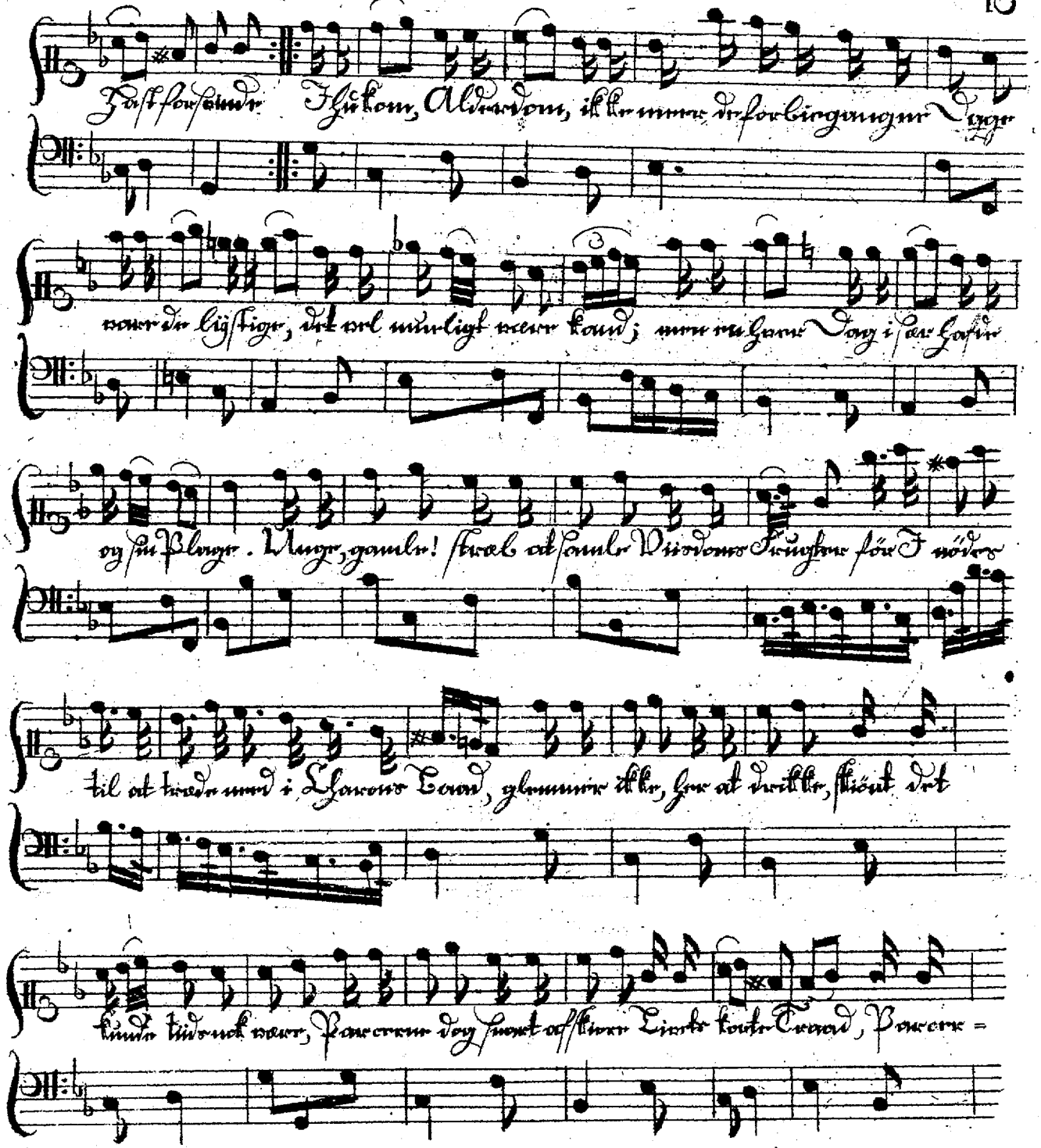

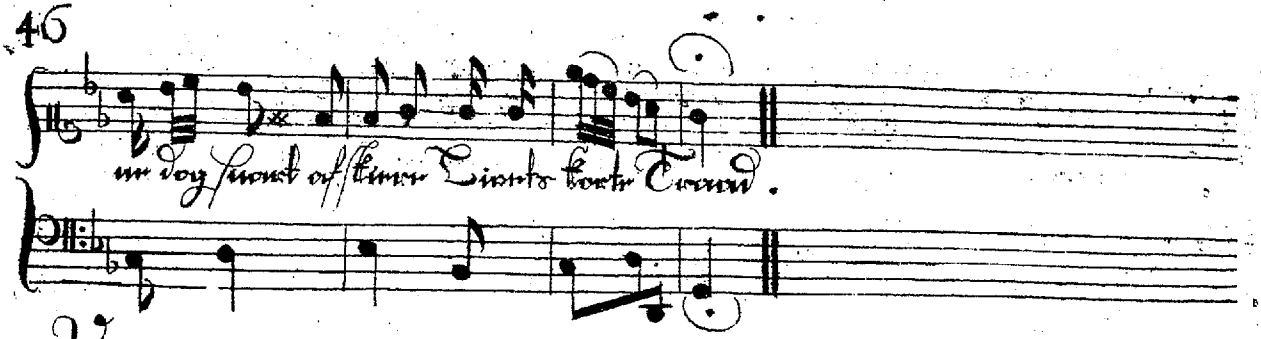

Vivace.

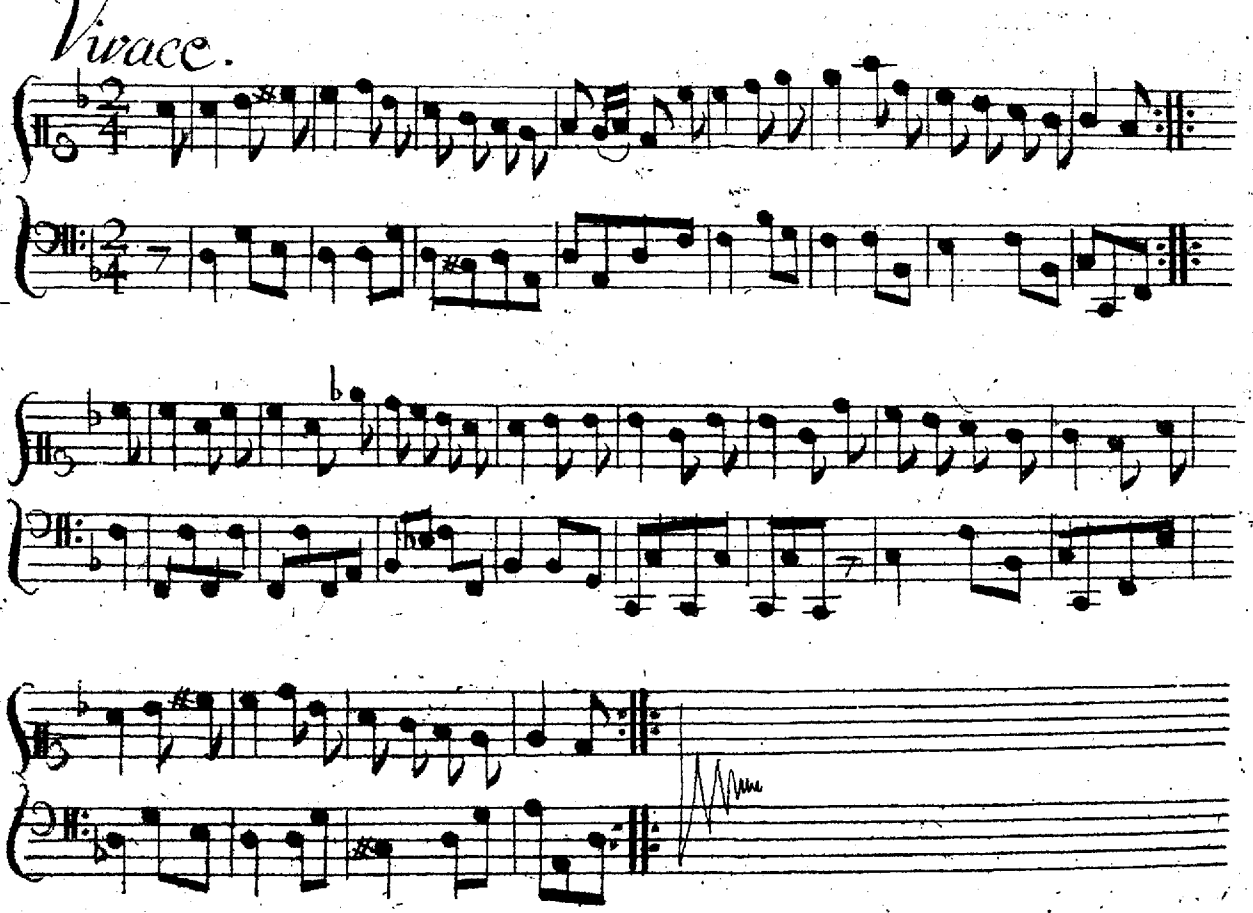

1.

Diane. Aurora mig aldrig i Søvnens Arme fundet har,
Hver Morgen, før Soelen bestraler Bierg og Klipper,
I Skove og Marke, jeg da paa Jaaten vare tar,
Det raskeste Dyr ey for mine Piile slipper.
Jeg lasser, forkaster den blinde Amors Rænker,
I Handel og Vandel, som ædle Siele tænker.
Aurora mig aldrig i Søvne fundet har.

2.

En Skov Nymfe. Paa Veneris Alter jeg aldrig Offer baaret har,
Lykkalige Daarer, som Amors Fane følge,
Man veed, at I Eder Bekymrings-Aag paa Halsen tar,
I søger forgieves saa klar en Sag at dølge.
Hvo vilde saa ilde til megen Urve beyle?
Som Narre med Fare, blandt Skyer og Klipper seyle:
Paa Veneris Alter jeg aldrig offred har.

3.

Bachus. Skal Sandhed udfindes, da skeer det best ved et Glas Viin,
I saadan Forsamling, hvor Bachus præsiderer;
Da aabnes Forstanden, da blir den baade skarp og fiin,
Bekymringer glemmes, Eendrægtighed regierer.
Da taler Pocaler om deres smukke Kinder,
Man leder og sveder, I Viinen Viisdom finder:
Skal Sandhed udfindes, da skeer det best ved Viin.

4.

Hercules. Som Guldet i Ilden, saa prøves Venskab best i Nød;
En Daare af Venner har nok i Velstands-Dage,
Der smile og smiggre med Tale som er Honning sød,
Hver Skionhed da vil ham til Springe-Dantz optage.
Men agter, betragter, hvor de med Bladet vendes,
Og drage tilbage, naar Lykke Beenbrud hendes:
Som Guldet i Ilden, saa prøves Ven i Nød.

5.

En anden Skov-Nymfe. Cleander til Kone en hæslig Gribenille toeg,
For ey med Galaner i Svogerskab at komme.
Hvad hialp det? slet intet; han saae, i det han sig bedrog,
At Grimhed ey altid har Dyden i sin Lomme.
De Smukke kand sukke, det lettelig kand hendes;
Men Dyder og Lyder af Skabning ikke kiendes:
Det siiger Cleander som sig en hæslig toeg.

6.

Nereus. Lad Docterne fare, og kommer hid til Lethe-Flod,
Enhver, som er plaget af melancholske Griller;
Her kand man for alle Bekymringer strax raade Boed,
Med Lyst og med Latter man Sindets Urve stiller.

Til Spectatores. Man agter, og tragter kun dennem at forsyne,
Vor Ære skal være, at have det for Øye:
Lad Docterne fare, og kom til Lethe-Flod.

1. Alidor.

Nu leer jeg af Philosophie
Mit Sind er frie fra Fantasie
:,: Som Verden sig fordyber i. :,:
Lad Daarer spøge, Lykken søge med en Brud,
Lad dem finde hen i Blinde Mammons Gud,
Mig er det nok at overvinde, slige Skud.

2. Climene.

I smukke Nympher i vort Land
Brug Jer Forstand og tag en Mand,
:,: Paa Skionhed man ey stole kand. :,:
Den snart forsvinder, Glasset rinder hastig ud;
Følg den Iver, som os giver Elskovs Bud:
Den, som gir mange Kurve bliver sielden Brud.

3. Dorafte.

Damint man aldrig seer at lee,
Er at ansee blandt Elskere,
:,: Som Saul iblant Propheterne. :,:
Han kiender ikke, Lisken, Fike, tænk engang!
Smukke Sæder Dydens Hæder er hans Rang.
I Enrum han dog gierne qvæder: Elskovs Sang.

4. Eleander.

Endeel paa alle Ting slaae Vrag
Hvis fine Smag om hoy Lys Dag
:,: Seer intet som er til Behag. :,:
Man snart berømmer, snart fordommer alt i Fleng;
Hin mod Lyder, den mod Dyder, er heel streng:
Til Vinen da omsider byder: Gaa i Seng.

5. Clarine.

Jeg ofte Hoved-Svimled slaaer
Og sukker, naar jeg giennem gaaer
:,: I Tanker vores Haandfuld Aar. :,:
Men derpaa tænke, Sindet krænke: Daarlighed!
Tidens Hænder skting vender op og ned:
En Sorrigs-Skye jo ofte sender Lyst og Fred.

6. Til Spectatores.

Hav mangen Tak Velyndere;
Den Godhed de lar mod os see,
:,: Er større end vi ventede. :,:
Man criticere nu ey meere Landets Smag,
Ingen klager hvis antager denne Sag:
At danske Folk i danske Sager har Behag.

Udi Comoedien: La Diſtre.

Naar Iris er mig vreed min Kierlighed beleer
Jeg mig derover dog mistrøstet ey beteer; :,:
Men med et got Glas Vin mig søger at forlyste,
I Kroen, hvor jeg mig mod hendes Haardhed trøster,
:,: Der dør min Kierlighed og Bachus derimod
Igien indtar det Sted som hun sig efterlod. :,:

Adi Lomod: Den sarsindede Elskere.

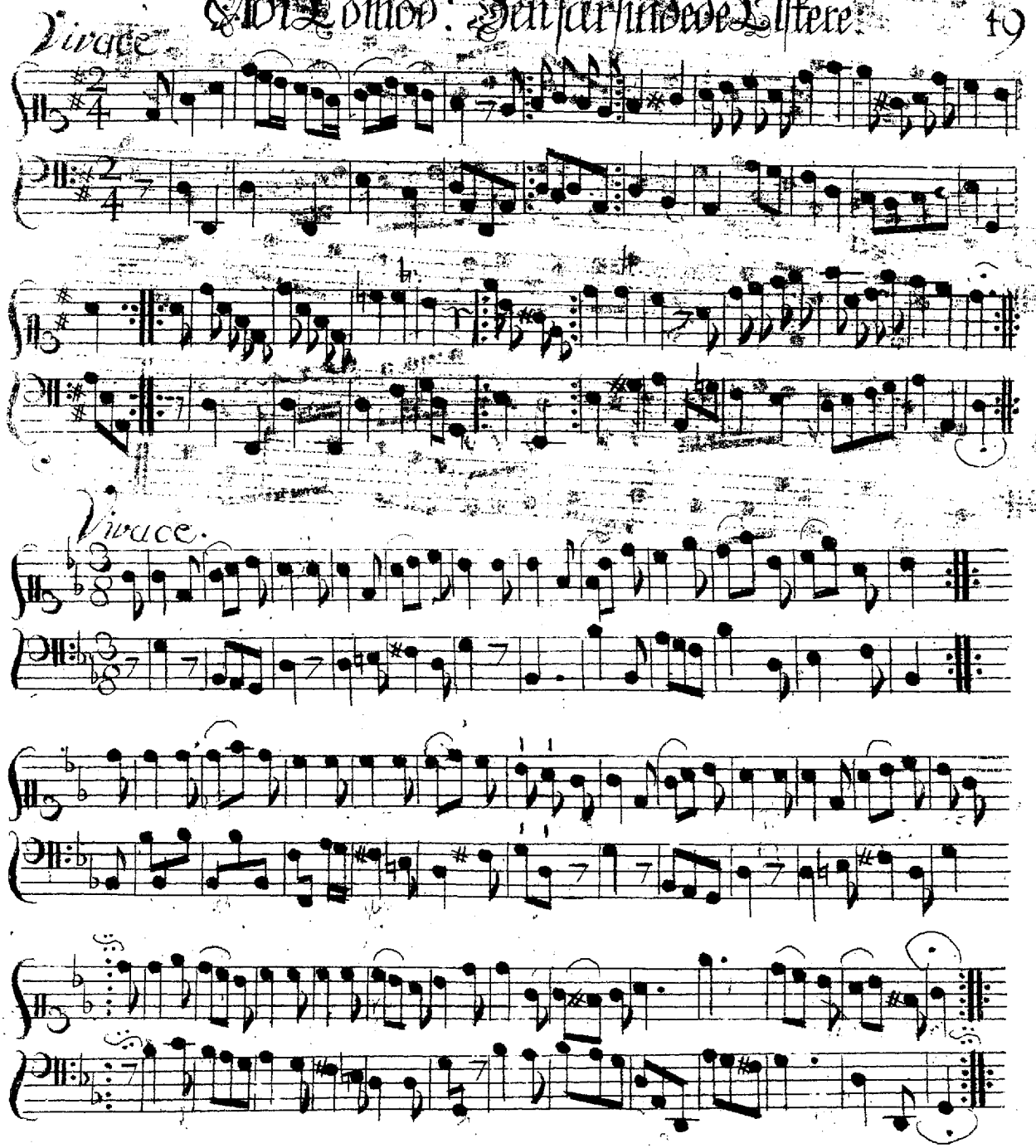

50 Moderato.

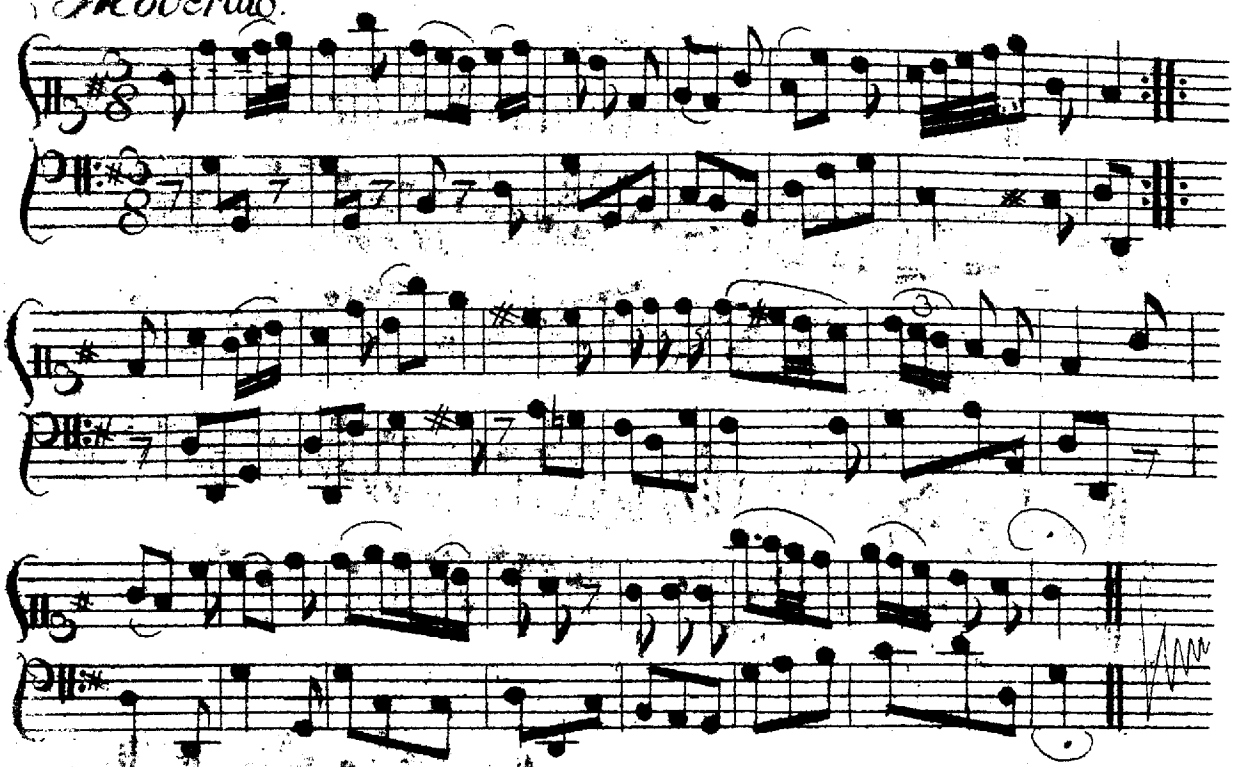

Udi Comoedien: Den kortfattede Landsbye Indfald.

1. Eraste.

I Fædre! som vil Sønner twinge
Og selv udvælge dem en Brud.
Troer I det altiid vil gelinge,
Og efter Ønske falde ud!
Ney lad en vittig Son selv beyle
Hand strander ey ved Amors Boer,
Hans Anslag skal ham ikke feyle;
:/: Naar han kun er en god Acteur. :/:

2. Isabelle.

En Jomfrues Dyd og Pligt befaler
At hun antage skal den Mand,
For hvilken hendes Fader taler,
Skiønt hun ham ikke elske kand;
Men dersom Kiønnet mig vil lyde
Da siger Jeg: det ikke bør
Ansee den, som sig vil frembyde
:/: Hvis han ey er en god Acteur. :/:

3. Lisette.

Jeg har som andre vel i Sinde
Engang at tage mig en Mand.
Mig ingen Fordeel skal forblinde,
Naar jeg ham ikkun lide kand.
Men dersom nogen vil mig vinde,
Som skeer vel engang før jeg doer,
Da vil jeg mig ey til ham binde,
:/: Hvis hand er ey en god Acteur. :/:

4. Frontin til Spectatores.

Høygunstige! det os tilhører
At vende ald vor Flitd derpaa,
At være skikkede Acteurer,
Saa vi kand deres Yndest faae.
Det er enhver derom at giøre,
Men jeg af Glæde næsten doer,
Saa snart jeg faaer det Ord at høre:
:/: Frontin du est en god Acteur. :/: